

ULUSLARARASI HUKUK BÜLTENİ

INTERNATIONAL LAW BULLETIN

Türkiye ile Hırvatistan Arasında CEZAÎ KONULARDA KARŞILIKLI ADLÎ YARDIMLAŞMA ANLAŞMASI İMZALANDI

The Agreement between Turkey and Croatia
on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters was signed

YURTDIŞI ADALET MÜŐAVİRLERİ TOPLANTISI YAPILDI

Consultation Meeting of Legal Advisors
Assigned Abroad was held

TÜRKİYE İLE İRAN ADALET BAKANLIKLARI ARASINDA ORTAK AÇIKLAMA İMZALANDI

Joint Declaration between Turkey and Iran was signed

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ KANUNU KABUL EDİLDİ

Law on International Judicial Cooperation
in Criminal Matters was adopted

Sahibi

The Owner

Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler
Genel Müdürlüğü Adına
*On behalf of the Directorate General for
International Law and Foreign Relations*

Dr. Harun MERT

Genel Müdür
General Director

Yayına Hazırlayan

The Editorial Board

Yayın Kurulu Başkanı

Head of the Editorial Board

Dr. Yavuz YILMAZ

Daire Başkanı
Head of Department

Yayın Kurulu Üyeleri

Members of the Editorial Board

Zehra Cansu ORHAN

Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Güray GÜÇLÜ

Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Ferhat Yavuz TAŞOLAR

Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Yakup YILDIRIM

Tetkik Hâkimi
Rapporteur Judge

Zeynep Fulya IŞILAK

Uzman Yardımcısı
Assistant Expert

Yeşim ERDEN

Uzman Yardımcısı
Assistant Expert

Tercüme

Translate

Mediha IŞITMAN

Ayşe Esra ERDOĞAN

Gönenç İNAL

Gülgün HAMAK

Atakan TEMEL

Adem ŞENSES

Saygın KARABIYIK

Tasarım - Dizgi

Bekir SARITAŞ

Grafiker

Graphic Designer

Adres

Milli Müdafaa Cad.

Adalet Bakanlığı Ek Binası No: 22

Tel: 0 312 414 80 51

Faks: 0 312 219 45 23

www.uhdigm.adalet.gov.tr

mail: uhdigm@adalet.gov.tr

*Bültende yer verilen yazılarda ileri sürülen
görüşler yazarına aittir.*

The opinions stated in this bulletin belong to the writers.

İçindekiler index

Editör'den 1
From the Editor

Dr. Harun Mert 3
**Cezaî Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu Çerçevesinde
Merkezî Makamın Görev ve Yetkileri**
*Duties and Powers of The Central Authority under The Law on International
Judicial Cooperation in Criminal Matters*

Ahmet BAŞARAN 7
**Cezaî Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu'nun
Getirdiği Yenilikler**
Reforms Introduced by the Law on International Judicial Cooperation in Criminal Matters

Dr. Yavuz YILMAZ 11
**Çocuğun İadesinin, Psikolojik Tehlikeye Maruz Kalacağı
Gerekçesiyle Reddine Dair Hukuk Genel Kurulu'nun
22 Aralık 2010 Tarihli Kararının İncelenmesi**
*The Analysis of The Decision of The Assembly of Civil Chamber Dated 22 December 2010 on
The Refusal Of The Return Of The Child Based on The Ground
That The Child Would be Exposed to Danger*

Abdullah MURAT 15
Yabancı Uyrukluların Tutukluluk Durumlarının Bildirilmesi
Informing Diplomatic Posts About The Deprivation of The Liberty of Foreigners

Gökhan ERDOĞAN 18
**Suç Gelirlerinin Aklanması ve Terörizmin Finansmanı
Hakkında Avrupa Konseyi Sözleşmesi**
*Council of Europe Convention on Laundering of Proceeds From Crime
and on The Financing of Terrorism*

Güray GÜÇLÜ 24
Uluslararası Kamu Hukuku Danışmanlar Komitesi
Committee of Legal Advisers on Public International Law

Nursal ERDEM 28
Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesine Ek Dördüncü Protokol
Fourth Additional Protocol to The European Convention On Extradition

Yetkin ERGÜN 31
OECD Rüşvetle Mücadele Çalışma Grubu ve Türkiye Hakkındaki Faaliyeti
OECD Working Group on Bribery and Its Actions About Turkey

Abdullah ÖMEROĞLU 34
Türk Hukukunda Kişisel Verilerin Korunması Kurumu
Institution Of Protection Of Personal Data in The Turkish Law

Mustafa ÖZOĞUL 37
2007 Tarihli Lahey Nafaka Sözleşmesi
The Hague Maintenance Convention of 2007

Abdi SAĞLAM 41
**Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararlarının İcrası Sürecinde
Davaların Standart ve Geliştirilmiş Usulde Sınıflandırılması**
*Classification of Cases Under The Standard or Enhanced Procedure During
The Execution of The Judgments of The European Court of Human Rights*

EDITOR'DEN

FROM THE EDITOR

Merhaba Değerli Okuyucular,

Sizlerle yeniden buluştuğumuz önceki sayımızın yayımını takibeden dört ay çok çabuk geçti ve “yeni bir Bülten” ile tekrar karşınızdayız. Yeni bir Bülten derken sadece yeni sayımızı kastetmiyoruz. Zira, incelediğinizde de göreceğiniz gibi, artık Bülten'de yer alan yazı ve haberleri sadece Türkçe değil İngilizce olarak da sizlere sunuyoruz. Böylece hedef kitemizi daha da genişletmiş olduk. Bu durum sorumluluğumuzu ve omzumuzdaki yükü artırdığından, bizi daha itinalı ve tempolu bir çalışmaya zorladı. Ancak sizlere daha dolu bir Bülten sunabilmenin verdiği haz, karşı karşıya kaldığımız zorlukların üstesinden gelme konusunda bizi motive etmektedir.

Geçtiğimiz günlerde Genel Müdürlüğümüzün görev ve faaliyetleri açısından temel bir kanun niteliğinde olan “Cezai Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu” kabul edildi. Bu sayımızda söz konusu Kanunun getirdiği yenilikleri sizlere ana hatları ile sunmak istedik. Yine Genel Müdürlüğümüzün faaliyet alanıyla ilgili olan ve Ülkemiz açısından güncel nitelikteki bazı sözleşme ve ek protokoller ile uluslararası kuruluşlara ilişkin bilgi verici yazılar da Bülten'in bu sayısında yer alan konular arasında.

Bülten'e katkı yapan değerli çalışma arkadaşlarımızın gerçekten yoğun iş gündemleri var. Bu tempo içine yazı hazırlamak için ayırdıkları zamandan dolayı kendilerine çok teşekkür ediyoruz. Gelecek sayımızda görüşmek ümidiyle...

Hi, Dear Readers!

Four months have passed very quickly since we reunited with you in the publication of our previous issue , and we are back with "a new bulletin". And by saying “new Bulletin” we do not just mean a new issue. As you will see when you read through the issue, we are now offering you the articles and news in the Bulletin not only in Turkish, but in English as well. In doing so, we have also widened our audience. This raised our responsibility and our workload, prompting us to work even more intensively. Nevertheless, the satisfaction of offering you a fuller bulletin is what motivates us to overcome the difficulties we face.

The “Law on International Judicial Cooperation in Criminal Matters”, a fundamental law regulating the tasks and activities of this Directorate General, has been recently adopted. In this issue we are offering you an outlook on the innovations introduced by this Law. Among the other topics included in this issue of the Bulletin, are certain conventions, additional protocols thereto and informative letters concerning International Organisations, which are also related to the field of activities of this Directorate General, and which are currently hot topics in the country.

Each of our colleagues, who have contributed to this Bulletin, has indeed a very intensive working agenda. We are grateful to them for sparing time out of their intensive workload to write articles for this Bulletin. Their works are greatly appreciated. Looking forward to meeting you in our next issue.

Dr. Harun MERT

Genel Müdür

Director General

CEZÂİ KONULARDA ULUSLARARASI ADLİ İŞBİRLİĞİ KANUNU ÇERÇEVESİNDE MERKEZİ MAKAMIN GÖREV VE YETKİLERİ

DUTIES AND POWERS OF THE CENTRAL AUTHORITY UNDER THE LAW ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

Merkezî Makam Kavramına Genel Bir Bakış

Günümüzde ülkelerarası iletişimin ve dolaşımın giderek artması ve teknolojideki hızlı gelişmeler suçluluğun uluslararası boyut kazanmasında önemli bir rol oynamış ve özellikle sınıraşan suçlarda ciddi bir artışa neden olmuştur. Bu durum suçla mücadelede uluslararası adli işbirliğinin geliştirilmesini zorunlu kılmıştır. Dolayısıyla devletler, adli yardımlaşma, suçluların iadesi, kovuşturmaların aktarılması ve infaz devri gibi adli işbirliği taleplerinin yerine getirilmesi amacıyla çok sayıda ikili anlaşmaya imza atmışlar ve bu alandaki çok taraflı sözleşmelere taraf olmuşlardır.

Uluslararası adli işbirliği müesseselerindeki çeşitlilik ve karmaşıklık, bu konudaki ikili ve çok taraflı anlaşmaların sayıca çokluğu ve devletlerin hukuk sistemleri arasındaki farklılıklar, devletleri adli işbirliği alanında koordinasyonu sağlayacak uzman kurumlar, başka bir ifadeyle "merkezî makam"lar oluşturmaya sevk etmiştir. Bazı ikili ve çok taraflı sözleşmelerde de adli işbirliği taleplerinin yerine getirilmesi bakımından taraf devletlere merkezî makam belirleme yükümlülüğü getirilmiştir.

Örneğin Sınıraşan Ögütlü Suçlara Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesi'nin 18. maddesinin 13. fıkrasında, Taraf Devletlerin, karşılıklı adli yardım taleplerini yerine getirmek veya yerine getirilmesi için yetkili makamlara iletmek üzere, bu talepleri kabul etme sorumluluğuna ve yetkisine sahip bir merkezî makam belirleyecekleri hüküm altına alınmış ve bu makamların, alınan taleplerin süratli ve uygun bir biçimde yerine getirilmesini veya iletilmesini sağlayacakları ifade edilmiştir.

Yine, Avrupa Konseyi bünyesinde hazırlanan Suçtan Kaynaklanan Gelirlerin Aklanması, Araştırılması, Ele Geçirilmesi ve El Konulmasına İlişkin Sözleşme'nin 23. maddesinde, Sözleşen Tarafların, uluslararası işbirliği taleplerini göndermek ve cevaplandırmak, bu gibi talepleri yerine getirmek veya yerine getirecek makamlara iletmekten sorumlu olacak bir ya da gerekli ise birden fazla merkezî makam belirleyecekleri düzenlenmiştir.

Şu halde merkezî makamların başlıca yetki ve görevleri, yabancı devletlerden gelen adli işbirliği taleplerini inceleyerek gerekli şartları taşıyanları kabul etmek, bunları yerine getirmek veya yerine getirilmek üzere ilgili makamlara iletmek, taleplerin süratli ve uygun şekilde yerine getirilmesini sağlamaktır. Ulusal adli merciler tarafından yabancı devletlere gönderilecek talepler bakımından da merkezî makamların benzer yetkileri söz konusudur. Bu çerçevede merkezî makamlar, sahip oldukları bilgi birikimi ve uzmanlık sayesinde, gelen ve giden adli işbirliği taleplerine ilişkin olarak uygulamada yeknesaklığın sağlanması ve devletlerin

A General Overview of the Concept of Central Authority

Today's increasing communication and circulation between countries and technological advances have played an important role in the emerging international character of criminal activities and, in particular, caused a sharp increase in transboundary crimes. Therefore, improving international judicial cooperation in combating criminal activities has become inevitable. Consequently, states have concluded several bilateral treaties and became party to multilateral conventions in this field to fulfill judicial cooperation requests such as legal assistance, extradition, transfer of proceedings and execution.

The variety and complexity of international judicial cooperation, the large number of bilateral and multilateral agreements in this field, differences between the legal systems of countries have compelled States to establish competent bodies, in other words a Central Authority, to ensure coordination in the field of judicial cooperation. Some bilateral and multilateral conventions charge state parties with designating a central authority to carry out judicial cooperation requests.

For instance, it is stated in Paragraph 13, Article 18 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime that each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance to either execute or transmit them to the competent authorities for execution and these authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received.

It is regulated under Article 23 of the Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime that the Parties shall designate a central authority or, if necessary, authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter; and for the execution or transmission of such requests to the authorities competent for their execution.

uluslararası adli işbirliği politikalarının belirlenmesi bakımından önemli bir işlev görmektedirler.

Türkiye'de uluslararası adli işbirliği alanında merkezi makam görevi 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun'un 13/A maddesi uyarınca Adalet Bakanlığı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü (UHDİGM) tarafından yerine getirilmektedir. Söz konusu maddenin ilk fıkrasının (c) bendinde "Hukukî ve cezaî konularda uluslararası adli yardımlaşma; tebligat, istinabe, suçluların iadesi, hükümlülerin transferi, kovuşturmaların aktarılması işlemlerini yapmak" UHDİGM'in görevleri arasında sayılmıştır.

6706 Sayılı Kanunla Getirilen Düzenlemeler

23 Nisan 2016 tarihinde TBMM'de kabul edilen ve 5 Mayıs 2016 tarih ve 29703 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 6706 sayılı Cezaî Konularda Uluslararası Adli İşbirliği Kanunu'nda merkezi makamın görev ve yetkileri ayrıntılı olarak düzenlenmiştir.

6706 sayılı Kanunun "Genel Hükümler" kısmındaki "Tanımlar" başlıklı 2. maddesinin 1/b bendinde, bu Kanunun uygulanmasında, Merkezi Makam kavramının Adalet Bakanlığını ifade ettiği belirtilmiştir. 2292 sayılı Kanunun 13/A maddesindeki düzenleme uyarınca bu görev yine UHDİGM tarafından yerine getirilecektir.

6706 sayılı Kanunda merkezi makamın temel görevleri 3. maddede düzenlenmiş, ayrıca her bir adli işbirliği müessesesi ile ilgili bölümlerde merkezi makamın o müesseseye ilgili yetki ve görevleri özel olarak belirtilmiştir.

Kanunun 3. maddesinin 1. fıkrasına göre Merkezi Makamın görev ve yetkileri şunlardır:

"a) Taraf olunan milletlerarası andlaşmalar veya müteakabiliyet ilkesi çerçevesinde, yabancı devletlerin adli işbirliği taleplerinin kabulü ile Türk adli mercilerinin yapacağı işbirliği taleplerinin uygunluğu konusunda karar vermek.

b) Uygulanacak adli işbirliğinin türü ve izlenecek yöntem konusunda karar vermek.

c) Adli işbirliği kapsamında devletlerce talep edilen bilgi ve belgelerin kullanılmasına muvafakat vermek, bunların kullanılmasını sınırlandırmak, teminat veya şarta bağlamak."

Maddenin 2. fıkrasında yabancı devlet ile Türkiye arasında hukukî ve fiilî müteakabiliyet bulunmaması hâlinde, adli işbirliği talebinin yerine getirilmesinin, talep eden devletin Türkiye'nin aynı konuya ilişkin adli işbirliği taleplerini karşılamayı garanti etmesi şartına bağlanabileceği ifade edilmiş; 3. fıkrasında ise yabancı bir devletin adli işbirliği talebinin yerine getirilmesinin, Merkezi Makam tarafından şarta veya teminata bağlanabileceği düzenlenmiştir.

Aynı maddenin devam eden fıkralarında Merkezi Makamın, yargı yetkisine giren hususlar hariç olmak üzere, devletlerce ileri sürülen şartları kabul edebileceği veya istenen teminatı verebileceği, Merkezi Makamca kabul edilen şartların veya verilen teminatların adli mercileri bağlayacağı hüküm altına alınmış; adli işbirliği taleplerinin yerine

The main duties and powers of the Central Authority is to look into requests of other states for judicial cooperation to assess whether they meet certain conditions, accept and fulfill the eligible ones or forward them to the relevant competent authorities to do so, and to ensure that the requests are duly and expeditiously carried out. The Central Authority has similar powers regarding requests of national authorities to be sent to other states. In this framework, owing to the knowledge and expertise it has accumulated, the Central Authority has an important function to ensure unity in the handling of incoming and outgoing judicial cooperation requests and to determine state policies concerning international judicial cooperation.

In accordance with Article 13/A of the Law no. 2992 Amending the Decree Law on the Organisation and Duties of the Ministry of Justice, Turkey's Central Authority is Directorate-General for International Law and Foreign Relations (UHDİGM) under the Ministry of Justice. "To carry out procedures pertaining to international legal assistance in criminal and civil matters, service of documents, letters rogatory, extradition, transfer of sentenced persons and transfer of proceedings" is listed under the duties of UHDİGM in Subparagraph (c) of the aforementioned law.

Amendments introduced by the Law no. 6706

The duties and powers of the Central Authority are established in detail under the Law no. 6706 on International Judicial Cooperation in Criminal Matters, adopted by the Turkish Grand National Assembly on 23 April 2016 and entered into force following publication in the Official Gazette no. 29703 of 5 May 2016.

In line with Subparagraph 1/b of Article 2 entitled "Definitions" under the "General Provisions" section of the Law no. 6706, the Ministry of Justice is designated as the Central Authority. This duty shall be carried out by UHDİGM under Article 13/A of the Law no. 2292.

Main duties of the Central Authority are regulated under Article 3 of the Law no. 6706. Furthermore, duties and powers of the Central Authority in each section with regard to judicial cooperation are specifically indicated.

According to Paragraph 1, Article 3 of the Law, duties and powers of the Central Authority shall be as follows:

"a) To decide on accepting the requests for cooperation of foreign States and on the suitability of the requests for cooperation of Turkish judicial authorities within the framework of international agreements to which Turkey is a party or the principle of reciprocity,

b) To decide on the form of the judicial cooperation and method to be followed,

c) To give consent to the use of the information and documents requested by the States within the scope of judicial cooperation, to limit and to subject the use of the mentioned information and documents to guarantee or condition."

It is stated in Paragraph 2 of the article that in case statutory and actual reciprocity is not regulated between the other State and Turkey, execution of the request for judicial cooperation may be subjected to the guarantee of the

getirilmesi nedeniyle tazminat ödenmesi durumunda, Merkezî Makamın ödenen tazminatı ilgili devletten talep edebileceği belirtilmiştir.

Bunlara ilave olarak, adli işbirliği talebine esas teşkil eden suçun ağırlığı ile talebin yerine getirilmesi için sarf edilecek emek, mesai ve masraf arasında açık orantısızlık bulunması veya bir devletin mutad olarak yerine getirmekten imtina ettiği işlemlere ilişkin olması hâlinde, Merkezî Makama talebi geri çevirebilme yetkisi verilmiş; ayrıca Merkezî Makamın, bu Kanun kapsamında yabancı devletlerle yapacağı işlemlerde gerektiğinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşünü alabileceği ifade edilmiştir.

Bahsedilen genel yetkilerin haricinde özellikle suçuların iadesine ilişkin olarak merkezî makamın özel yetki ve görevleri Kanunun ilgili bölümünde ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Örneğin 14. maddede yabancı devletin iade talebine konu kişinin Merkezî Makamın uygun bulması üzerine geçici olarak tutuklanabileceği ifade edilmiştir. 17. maddede ise ağır ceza mahkemesinin, kişinin rızaya dayalı iade usulünü kabul etmesi üzerine iade talebinin kabul edilebilir olduğuna karar vermesi halinde, bu kararın yerine getirilmesinin Merkezî Makamın onayına bağlı olduğu belirtilmiştir. 22. maddenin 3. fıkrasında da Türk adli mercilerinin iade taleplerinin Merkezî Makam tarafından uygun görülmesi hâlinde yabancı devlete gönderileceği belirtilmiş ve Merkezî Makamın iade talebini yabancı devlete göndermeden reddedebileceği haller tek tek sayılmıştır.

Öte yandan, 24. ve 25. maddelerde soruşturma veya kovuşturmanın yabancı devlete devredilmesi ya da yabancı devletten devralınması; 26. ve 28. maddelerde infazın devri ya da devralınması, Merkezî Makamın olumlu görüşü şartına bağlanmıştır. 30. ve 32. maddelerde ise belirli koşulları taşımayan hükümlü nakli taleplerinin Merkezî Makam tarafından reddedilebileceği düzenlenmiştir.

6706 sayılı Kanunda yer alan bu düzenlemelerin pek çoğu, esasen ilgili mevzuat çerçevesinde UHDİGM tarafından merkezî makam sıfatıyla bugüne kadar fiilen ifa edilen görevleri ve kullanılan yetkileri kapsamaktadır. Getirilen bu hükümler fiili uygulamanın daha açık ve ayrıntılı bir şekilde yasal düzenlemeye kavuşturulması bakımından önem taşımaktadır ve Türk merkezî makamının, kendisine tanınan bazı ilave yetkilerle, uluslararası adli işbirliği taleplerini daha etkin ve verimli bir şekilde yerine getirmesine hizmet edecektir.

Requesting State that the requests for judicial cooperation of Turkey on the same issue shall be executed. Paragraph 3 of the same article stipulates that the execution of the request for judicial cooperation of another State may be subjected to a condition or guarantee by the Central Authority.

It is stated in the continuing paragraphs of the article that except for the issues within the competence of the jurisdiction, the Central Authority may accept the conditions stipulated by the States or grant the guarantee requested, and that the judicial authorities shall be bound by the conditions accepted or guarantees granted by the Central Authority. It is also indicated under the same article that in case compensation is to be paid due to the execution of the requests for judicial cooperation, the Central Authority may request the payment of the compensation from the related State.

In addition to these, it is also stated that the Central Authority is vested with the power to reject the request where there is an explicit disproportion between the gravity of the offence subject to the request for judicial cooperation and the effort, work and cost required for the execution of the request or where the request concerns the proceedings avoided habitually by the State. It is further expressed that the Central Authority may, when required, receive the opinions of the related public institutions and organizations concerning the proceedings to be carried out with other States.

Except for the above-mentioned general powers and especially with regard to extradition, special duties and powers of the Central Authority are regulated in the relevant section of the Law in detail. For instance, it is expressed under Article 14 that the person sought by another State by a request for extradition may be arrested provisionally if deemed appropriate by the Central Authority. It is stated under Article 17 that if the high criminal court considers the request for extradition eligible upon the consent of the person sought to "extradition based on consent", the execution of this decision shall be subjected to the confirmation of the Central Authority. It is stated in Paragraph 3, Article 22 that if the extradition requests of Turkish judicial authorities are deemed appropriate by the Central Authority, they shall be sent to the other state. The conditions where the Central Authority may reject the request for extradition are also listed one by one.

On the other hand, transfer or taking over of proceedings to or from other states, regulated under Articles 24 and 25, and transfer or taking over of execution, regulated under Articles 26 and 28 shall be effected upon the Central Authority's opinion in favour. Articles 30 and 32 provide that requests for transfer of sentenced persons that do not fulfill certain conditions may be rejected by the Central Authority.

In fact, many of the provisions under the Law no. 6706 entail the duties carried out and powers made use of to this day by UHDİGM, in its capacity as the Central Authority and in accordance with the relevant laws. The above-mentioned provisions are important in that they provide a clearer and more detailed legal basis for the practices they establish, and they will ensure that the Turkish Central Authority, using certain additional powers it has been granted, handles judicial cooperation requests in a more efficient and productive manner.

Türkiye Cumhuriyeti ile Hırvatistan Cumhuriyeti Arasında CEZÂİ KONULARDA KARŞILIKLI ADLÎ YARDIMLAŞMA ANLAŞMASI İMZALANDI

The Agreement between the Republic of Turkey and the Republic of Croatia on Mutual Legal Assistance in Criminal Matters was signed

Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın Hırvatistan'a gerçekleştirdiği resmi ziyaret kapsamında Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ da kendilerine eşlik etmiştir.

Çumhurbaşkanımız Sayın Erdoğan ve Cumhurbaşkanı Sayın Kitarović, baş başa ve heyetler arası görüşmeler gerçekleştirmiştir.

Hırvatistan ile Ülkemiz arasındaki adli işbirliği ve yardımlaşmaya dair ilişkilerin güçlendirilmesi için, heyetler arası görüşmeleri müteakiben, iki ülke arasında Adalet Bakanımız Sayın Bekir Bozdağ ile Hırvatistan Adalet Bakanı Sayın Ante Sprlje tarafından "Cezai Konularda Karşılıklı Adli Yardımlaşma Anlaşması" imzalanmıştır.

During the official visit of His Excellency Recep Tayyip Erdoğan, the President of the Republic of Turkey, to Croatia, Mr. Bekir Bozdağ, the Minister of Justice, also accompanied him.

President Erdoğan and President Kitarović held a one-on-one meeting and took part in the discussions between their respective delegations.

Following the delegation meetings for strengthening the relations between Croatia and our State on legal cooperation and assistance, "the Agreement between the Republic of Turkey and Croatia on Legal Assistance in Criminal Matters" was signed by Mr. Bekir Bozdağ, Minister of Justice and Mr. Ante Sprlje, the Minister of Justice of Croatia.

TÜRKİYE-BELÇİKA ÜÇLÜ BAKANLAR TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Turkish-Belgian Tripartite Meeting of Ministers was Held

9 Mart 2016 tarihinde gerçekleşen Türkiye-Belçika Üçlü Bakanlar Toplantısında, Dışişleri Bakanı Mevlüt ÇAVUŞOĞLU, Adalet Bakanı Bekir BOZDAĞ, İçişleri Bakanı Efkan ALA ile Belçika Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Didier REYNDERS, Belçika İçişleri Bakanı Jan JAMBON, Belçika Adalet Bakanı Koen GEENS, mevkidaşlarıyla eş zamanlı görüşme gerçekleştirmiştir. Adalet Bakanlıkları arasında cezaî konularda adli işbirliği, suçluların iadesi, Belçika'da terörle bağlantılı davaların seyri ve hükümlülerin nakli konuları ele alınmıştır.

Turkish-Belgian tripartite meeting of ministers was held on 9 March 2016. Minister of Foreign Affairs Mevlüt ÇAVUŞOĞLU, Minister of Justice Bekir BOZDAĞ, Minister of Interior Efkan ALA met with Belgian Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs Didier REYNDERS, Minister of Interior Jan JAMBON, Minister of Justice Koen GEENS. They made simultaneous talks.

The issues touched at the meeting were; judicial cooperation in criminal matters, extradition, overall situation of the proceedings of terrorism in Belgium and transfer of convicts.

Ahmet BAŞARAN

Genel Müdür Yardımcısı

Deputy Director General

CEZAÎ KONULARDA ULUSLARARASI ADLÎ İŞBİRLİĞİ KANUNU'NUN GETİRDİĞİ YENİLİKLER

REFORMS INTRODUCED BY THE LAW ON INTERNATIONAL JUDICIAL COOPERATION IN CRIMINAL MATTERS

I. Genel Olarak

Dışişleri Bakanlığı verilerine göre yurtdışında 5,5 milyonu aşkın Türk yaşamaktadır. Bu sayı, Türkiye'ye kesin dönüş yapmış olan kişilerle birlikte düşünüldüğünde ciddi sayıda insanımızın yurtdışı ile bağlantısının bulunduğu ortaya çıkmaktadır. Diğer yandan, Kültür ve Turizm Bakanlığının en son yayınladığı istatistik verilere göre 2014 yılında Türkiye'ye 40 milyonu aşkın yabancı turist gelmiştir.

Türkiye Avrupa Birliği üyesi olmamakla beraber, Avrupa Birliği ülkelerine komşu olması, gümrük birliği anlaşması bulunması, yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın büyük çoğunluğunun Avrupa Birliği ülkelerinde bulunması gibi nedenlerle Ülkemiz, Avrupa Birliği içerisinde geçerli serbest dolaşımın neden olduğu sorunlardan etkilenmektedir. Bu ise, özellikle sınır aşan suç türleri ile mücadele açısından ciddi sorunlara neden olmaktadır. Bütün bu olgular güçlü uluslararası adli işbirliği mekanizmalarını zorunlu kılmaktadır.

Buna rağmen, bugüne kadar bu adli işbirliği kapsamında kalan işlemleri iç hukukumuz yönünden bir bütün olarak düzenleyen özel mahiyette bir kanun bulunmamaktaydı. Gerçi bu konuda; hükümlülerin nakli 3002 sayılı "Türk Vatandaşları Hakkında Yabancı Ülke Mahkemelerinden ve Yabancılar Hakkında Türk Mahkemelerinden Verilen Ceza Mahkumiyetlerinin İnfazına Dair Kanun" gibi bazı özel nitelikte kanunlar ile, suçluların iadesi hakkındaki 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 18 inci maddesi gibi bazı hükümler bulunmaktaydı. Fakat bu düzenlemeler konuya ilişkin ihtiyacı tam olarak karşılamakta yetersiz kalmaktaydı.

Ancak bilindiği üzere Anayasamızın 90 ıncı maddesinin beşinci fıkrası gereğince usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası andlaşmalar kanun hükmünde olup, iç hukukumuzda doğrudan sonuç doğurduğundan, adli işbirliği talepleri esas itibarıyla milletlerarası andlaşmalara göre, bunun da bulunmaması halinde ise müteakabiliyet ilkesi çerçevesinde yerine getirilmekteydi. Nihayetinde söz konusu boşluğu doldurmak üzere 23 Nisan 2016 tarihli ve 6706 sayılı "Cezaî Konularda Uluslararası Adli İş Birliği Kanunu" kabul edilmiştir.

6706 sayılı Kanun 7 bölüm ve 38 maddeden oluşmaktadır. Kanun'un genel hükümlerinde esas olarak tüm adli işbirliği türlerine ilişkin genel esaslar ve özellikle Bakanlığımızın merkezi makam yetkisi düzenlenmiştir.

I. General Overview

According to the data obtained from the Ministry of Foreign Affairs, over 5,5 million Turks live abroad. Also, taking into account the citizens who returned to Turkey indefinitely, it turns out that a very considerable number of our citizens have connections with foreign countries. On the other hand, according to latest statistical data published by Ministry of Culture and Tourism, over 40 million tourists came to Turkey in 2014.

Despite being a non-member of the EU, our Country is being exposed to the influence of problems stemming from the freedom of movement within the EU, due to the fact that Turkey is a neighboring country to the EU, that a Customs Union agreement is in place and that the majority of our citizens living abroad are located in EU countries. This situation causes serious problems, especially with regard to the fight against cross-border crimes. All of these factors necessitate strong international judicial cooperation mechanisms.

In spite of this situation, so far, there has been no special law regulating procedures within the scope of judicial cooperation with regard to our domestic law. The Law no. 3002 on the "Execution of Convictions Given by the Foreign Courts concerning the Turkish Nationals and Convictions Given by the Turkish Courts concerning the Foreign Nationals" sets out the provisions for the transfer of sentenced persons, whereas Article 18 of the Turkish Criminal Code no. 5237 regulates extradition. But these legal arrangements fell short in meeting the requirements fully, regarding the issue.

However, as it is known, pursuant to Article 90, Paragraph 5 of our Constitution, international treaties in force, have the power of law, and thus have direct influence and consequence on our domestic law. The requests for judicial cooperation, essentially, have been executed in accordance with international treaties, if they do not exist, then within the framework of principle of reciprocity. Finally, in order to fill the gap in question, the Law no. 6706 on "International Judicial Cooperation in Criminal Matters" was adopted on 23 April 2016.

The abovementioned law consists of 7 Chapters and 38 Articles. The general provisions of the law govern the general principles concerning all types of judicial cooperation and especially the competence of our Ministry as the Central Authority. In other chapters, issues of legal assistance, extradition, transfer of investigations and prosecutions, transfer of execution and transfer of sentenced persons, have been covered.

Diğer bölümlerde de adli yardımlaşma, iade, soruşturma ve kovuşturma devri, infaz devri ve hükümlü nakli konularına yer verilmiştir.

II. Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliği Kanunu'nun getirdiği önemli yenilikler

a. Adli Yardımlaşmada Yenilikler

Kanunun ikinci bölümünde esas itibarıyla Ceza İşlerinde Karşılıklı Adli Yardım Avrupa Sözleşmesi ile belirlenmiş olan adli yardımlaşma müessesesinin genel ilkeleri iç hukukumuzda taşınmıştır.

Bundan başka, halen mevzuatımızdaki genel hükümler çerçevesinde uygulanan video konferans yöntemiyle uluslararası adlî yardımlaşma yasal zemine kavuşturulmuştur. Adlî yardımlaşma taleplerinin gerek talep eden, gerekse talep edilen devlet olarak görüntülü ve sesli iletişim tekniği kullanılması yoluyla yerine getirilebilmesine olanak sağlanmaktadır.

b. Suçluların İadesinde Yenilikler

Kanunla getirilen diğer bir önemli yenilik “Rızaya Dayalı İade” müessesesinin kabulüdür. Rızaya dayalı iade, kişinin iadeye rıza göstermesi halinde, olağan iade usulü izlenmeksizin talep eden devlete iade edilmesidir. Böylece, “Suçluların İadesine İlişkin Avrupa Sözleşmesine Ek Üçüncü Protokol”de düzenlenmiş bu müessese iç hukukuma aktarılmış ve ilgilinin kabul etmesi halinde iade sürecinin kısa sürede sonuçlandırılması amaçlanmıştır.

Diğer bir yenilik ise iade hususunda yerine getirme kararının verilmesine ilişkindir. Daha önce, Türk Ceza Kanunu'nun mülga 18 inci maddesi uyarınca, ağır ceza mahkemesi tarafından “iade talebinin kabul edilebilir olduğuna” dair verilen karar kesinleştikten sonra, bu kararın yerine getirilip getirilmeyeceği Bakanlar Kurulunun takdirinde bulunmaktaydı. 6706 sayılı Kanun ile iade sürecini kısaltmak amacıyla, diğer yabancı devlet uygulamaları da dikkate alınarak, Bakanlar Kurulu kararı yerine, “iade talebinin kabul edilebilir olduğuna” dair kararın uygulanması Dışişleri ve İçişleri Bakanlıklarının görüşü alınarak Adalet Bakanının teklifi ve Başbakanın onayına bırakılmıştır.

II. Important reforms introduced by the "Law on Judicial Cooperation in Criminal Matters"

a) Reforms in Legal Assistance

Essentially, in the second chapter of the law, the general principles of legal assistance concept is introduced into our domestic law, which have been established by the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters.

Additionally, international legal assistance, which has been implemented by the method of video conference within the framework of general provisions of our legislation, has gained legal ground. It is now possible to fulfill legal assistance requests through use of audio and visual communication techniques, for both requesting and requested states.

b) Reforms in Extradition

Another reform that is introduced by the new law is that the adoption of "Extradition based on Consent". It means the extradition of the sentenced person to the requesting state without following the routine extradition procedure if he/she gives consent to his/her extradition. Through the adoption of the law, this concept has been transferred into our domestic law, which was previously regulated by the "Third Additional Protocol to the European Convention on Extradition". What is aimed by this provision is the speedy conclusion of extradition procedures, if the sentenced person gives consent.

Another reform concerns the rendering of execution decisions on extradition. Formerly, pursuant to the abolished Article 18 of Turkish Criminal Code, following the finalization of the decision of "acceptability of the extradition request" by the high criminal court, it was under the discretion of Cabinet of Ministers to make the final decision about the request. In order to shorten the extradition proceedings and by taking into account the practice in other states, the new Law no. 6706 also introduced the following reform: now, the implementation of the court decision on the "acceptability of the extradition request" is to be ratified by the Prime Minister, following the proposal of the Minister of Justice and by taking the opinions of the Ministry of Foreign Affairs and Ministry of Interior.

c. Soruşturma ve Kovuşturma ile İnfazın Devrinde Yenilikler

Soruşturma ve kovuşturma devri bugüne kadar sadece Ceza Kovuşturmalarının Aktarılmasına Dair Avrupa Sözleşmesi hükümlerine göre ve bu Sözleşmeye taraf devletlere yapılabilmekteydi. Yine, infaz devri de, Ceza Yargılarının Milletlerarası Değeri Konusunda Avrupa Sözleşmesi hükümlerine göre, anılan Sözleşmeye taraf devletlere yapılabilmekteydi. Kanun ile tüm devletlere soruşturma ve kovuşturma ile infazın devri imkanı getirilmiştir.

d. Hükümlülerin Naklinde Yenilikler

Hükümlü nakline ilişkin mülga 3002 sayılı Kanun hükümleri dikkate alındığında, sadece yabancı devlette hüküm giyen Türk vatandaşlarının Ülkemize nakilleri mümkündür. Kanun, Türkiye ile sıkı sosyal bağı olan yabancıların da Ülkemize nakillerini mümkün hale getirmiştir. Aynı şekilde Ülkemizde hükümlü bulunan kişilerin uyruğuna bakılmaksızın sıkı sosyal bağının bulunduğu yabancı devlete nakline imkân tanınmaktadır.

Diğer önemli bir yenilik ise, aynen infaz sisteminin benimsenmesidir. 3002 sayılı Kanun uygulamasında yabancı devlet mahkemeleri tarafından verilen kesinleşmiş mahkûmiyet kararlarının Türkiye'de infazı için dönüşüm kararı alınarak hükümlü nakli işlemi gerçekleştirilmekteydi. Kanun ile Hükümlülerin Nakline Dair Sözleşmenin "İnfazın Devamı" başlıklı 10 uncu maddesindeki ilkeler iç hukuka aktararak, yabancı devlet mahkemeleri tarafından verilen mahkûmiyet kararının dönüşüm kararı alınmadan Türk kanunlarına göre infaz edileceğine ilişkin düzenleme yapılmıştır.

Getirilen bir diğer yenilikle; hükümlü hakkında hapis cezası ile birlikte adli para cezasına hükmedilmesi ve para cezasının ödenememesi halinde, para cezası hapse çevrilerek, para cezasını ödeyememenin nakle engel olmasının önüne geçilmektedir.

III. Sonuç ve Değerlendirme

"Cezaî Konularda Uluslararası Adlî İş Birliği Kanunu" ile milletlerarası andlaşmalar dışında uluslararası adli işbirliğini bir bütün olarak düzenleyen bir kanun Türk hukukuna kazandırılmıştır. Bu yönü itibarıyla Merkezi Makam olarak Adalet Bakanlığının uluslararası adli işbirliğindeki görev ve yetkilerinin tanımlanmış olması bile tek başına önemlidir. Tanımlanan bu görev ve yetkiler esasen Merkezi Makam olarak milletlerarası andlaşmalara dayanarak Adalet Bakanlığı tarafından kullanılmaktaydı. Ancak, iç hukukumuz açısından konuya veya devlete özel milletlerarası andlaşmalar yerine, uygulama açısından daha kolay olan tek bir kanunla bu iş ve işlemlerin yürütülmesi uygulama açısından ciddi kolaylıklar sağlayacaktır.

c) Reform regarding the Transfer of Investigations, Prosecutions and Execution

Up till now, transfers of investigations and prosecutions could be done according to the European Convention on Transfer of Criminal Proceedings and to the states that are parties to this Convention. Similarly, transfer of executions could be done according to the European Convention on International Validity of Criminal Judgments and to the states that are parties to this Convention. By means of this Law, transfer of investigations and prosecutions, as well as execution to all states has been facilitated.

d) Reforms in the Transfer of Sentenced Persons

Considering the provisions of the abolished Law no. 3002, regarding the transfer of sentenced persons, we see that only the transfer of Turkish citizens sentenced in a foreign country, was possible. The new Law introduces the possibility that the foreigners, who have strong social connections with Turkey, can also be transferred to our Country. Likewise, regardless of the nationality of sentenced persons in our Country, their transfer to a foreign state with which he/she has strong social connections, has also been enabled.

Another important reform is the adoption of the same execution system. In the implementation of Law no. 3002, the transfer of sentenced persons was being carried out through a conversion decision, for the execution of finalized conviction judgments rendered by foreign state courts, in Turkey. Through this Law, the principles set forth in Article 10 of the Convention on Transfer of Sentenced Persons, have been transferred into our domestic law and thus, a new provision which stipulates that "the sentences of conviction rendered by foreign state courts shall be executed according to Turkish laws without obtaining a conversion decision" has been introduced.

Another reform is that in case the convict was sentenced to an imprisonment and also a pecuniary fine, and he/she fails to pay that amount, then this amount shall be converted into imprisonment, so that non-payment does not hinder the extradition.

III. Conclusion and Evaluation

This new Law on "International Judicial Cooperation in Criminal Matters" has been a great gain for Turkish Law, as it wholly regulates the international judicial cooperation, excluding the international treaties. In this sense, even the fact that duties and powers of the Ministry of Justice, as the Central Authority, have been described is important on its own. These duties and powers were -in fact- being used by the Ministry of Justice, as the Central Authority, based on international treaties. However, introducing this new law into our system shall provide significant convenience in respect of the implementation of relevant procedures with a unique law, instead of referring to topic or state-specific international treaties.

ARNAVUTLUK ADALET BAKANININ ZİYARETİ

Albanian Minister of Justice Visited our Ministry

Arnavutluk Cumhuriyeti Adalet Bakanı Sayın Ylli MANJANI ve beraberindeki heyet 15-17 Şubat 2016 tarihlerinde Sayın Bakanımız Bekir BOZDAĞ tarafından kabul edilmiştir. Kabulden sonra, adli işbirliğinin geliştirilmesine yönelik heyetler arası ikili görüşmelere geçilmiştir. Bu görüşmeler sırasında heyetimize Adalet Bakan Yardımcımız Sayın Bilal UÇAR başkanlık etmiştir.

The Minister of Justice of Republic of Albania, Ylli MANJANI and his accompanying delegation were received by our Minister Bekir BOZDAĞ betweenon 15-17 February 2016.

After this reception, bilateral discussions were carried out between delegations, concerning enhancement of judicial cooperation. During these negotiations, our delegation was chaired by Deputy Minister of Justice Bilal UÇAR.

Konuk heyet ayrıca Yargıtay Birinci Başkanı Sayın İsmail Rüştü CİRİT tarafından kabul edilmiş ve Türkiye Adalet Akademisi Başkanı Sayın Yılmaz AKÇİL ile görüşmüşlerdir. Ankara'dan sonra İstanbul'da da çeşitli temas ve ziyaretlerde bulunan Konuk heyet 17 Şubat 2016 tarihinde Ülkemizden ayrılmıştır.

The guest delegation was received by the First President of the Court of Cassation, İsmail Rüştü CİRİT and they had a meeting with the President of the Justice Academy, Yılmaz AKÇİL. Holding various meetings in İstanbul following the Ankara visit, the delegation departed from our Country on 17 February 2016.

FAS ADALET VE ÖZGÜRLÜKLER BAKANININ ZİYARETİ

Visit of Moroccan Minister of Justice And Freedoms

Fas Krallığı Adalet ve Özgürlükler Bakanı Sayın El Mostafa RAMID ve beraberindeki heyet 02 Şubat 2016 günü Sayın Bakanımız Bekir BOZDAĞ tarafından kabul edilmiş, kabulde iki ülke arasında adalet ve hukuk alanlarındaki işbirliğinin geliştirilmesi arzusu dile getirilmiş, ayrıca her iki ülkenin yargı sistemlerine dair tecrübeleri ve sorunların çözümü konularında bilgi paylaşımında bulunulmuştur.

El Mostafa RAMID, the Minister of Justice and Freedoms of Moroccan Kingdom, and his accompanying delegation was received by Minister Bekir BOZDAĞ on 29 February - 5 March 2016.

The guest delegation on 2 February 2016. During the reception, both parties stated their wish to enhance judicial and legal cooperation and shared information regarding their experience and problems concerning their judicial systems.

Aynı günün akşamında Sayın Bakanımız tarafından konuk heyet onuruna Hâkimevinde akşam yemeği verilmiştir. Ziyaretin ikinci gününde, Fas Krallığı'nın Ankara Büyükelçiliği tarafından verilen akşam yemeğinde Sayın Bakan Yardımcımız Bilal UÇAR konuk heyetle bir araya gelmiştir. Konuk heyet ayrıca Yargıtay, Türkiye Adalet Akademisi, Bakanlığımız Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu ile Ankara Batı Adliyesini ziyaret etmiştir.

On the same evening, the Minister of Justice of Turkey hosted a dinner at Hakimevi for the honor of the guest delegation. On the second day of the visit, deputy Minister of Justice, Bilal UÇAR got together with the delegation at the dinner hosted by The Embassy of Morocco in Ankara. The delegation also visited the Court of Cassation, IT Department of the Ministry of Justice, the High Council of Judges and Prosecutors and Ankara West Courthouse.

Dr. Yavuz YILMAZ

Daire Başkanı

Head of Department

ÇOCUĞUN İADESİNİN, PSİKOLOJİK TEHLİKEYE MARUZ KALACAĞI GEREKÇESİYLE REDDİNE DAİR HUKUK GENEL KURULU'NUN 22 ARALIK 2010 TARİHLİ KARARININ İNCELENMESİ

THE ANALYSIS OF THE DECISION OF THE ASSEMBLY OF CIVIL CHAMBERS DATED 22 DECEMBER 2010 ON THE REFUSAL OF THE RETURN OF THE CHILD BASED ON THE GROUND THAT THE CHILD WOULD BE EXPOSED TO DANGER

Türkiye'nin 25 Ekim 1980 tarihinde imzalayıp 1 Ağustos 2000 tarihinde yürürlüğe koyduğu "Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair 1980 Tarihli Lahey Sözleşmesi"nin temel amacı, hukuka aykırı şekilde, mutad meskeninden başka bir ülkeye götürülen veya alıkonulan çocuğun mutad meskenine dönüşünü sağlamaktır. Ancak bahsi geçen Sözleşme, bazı durumların mevcudiyeti halinde, iade davasına bakan hâkime, çocuğun iadesini reddetme konusunda takdir hakkı tanımaktadır.

Bu durumlardan birisi Sözleşme'nin 13/b maddesinde düzenlenmiştir. Uygulamada geri göndermeyi önlemek için gerekçe olarak en fazla ileri sürülen söz konusu düzenlemeye göre, iadenin çocuğu fiziksel veya psikolojik bir tehlikeye maruz bırakacak olması durumunda hâkim, çocuğun geri gönderilmesi talebini reddedebilir.

Söz konusu düzenleme, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun (HGK) 22 Aralık 2010 tarih ve E.2010/2-628, K.20107693 sayılı kararında ele alınmıştır. Bahsi geçen karara konu olayda, Türk uyruklu anne ile aslen Türk kökenli olan ancak Danimarka uyruğunda bulunan baba, müşterek çocukları ile birlikte tatil için Danimarka'dan Türkiye'ye gelmiştir. Ancak annenin Türkiye'ye geldikten sonra boşanmak istemesi ve Danimarka'ya geri dönmeyi reddetmesi üzerine, baba tarafından müşterek çocuklarının iadesi için dava açılmıştır. Yargılamayı yapan yerel mahkeme sunulan delillerden, babanın aslında önce boşanmaya ve çocuğun Türkiye'de kalmasına rıza gösterdiği, ancak daha sonra ayrılmak isteyen eşi ile barışabilmek ve Danimarka'da ödenen sosyal yardımlar nedeniyle karşılaştığı bazı hukukî sorunları çözebilmek için iade yoluna başvurduğu sonucuna vararak, çocuğun Türkiye'ye getirilmesi ve sonra da burada kalmasında babanın rızasının var olduğu, dolayısıyla haksız kaçırma olmadığı gerekçesiyle iade talebini reddetmiştir. Ancak bu karar Yargıtay 2 HD. tarafından bozulmuştur. İlk derece mahkemesinin önceki kararında direnmesi üzerine de dava Yargıtay HGK'nun önüne gelmiştir. HGK somut olaya ilişkin şu tespitleri yapmıştır:

Ayrı yaşadıkları süreçte baba ile anne arasında elektronik yazışmalar yapılmış ve baba anneyi Danimarka'ya dönmeye ikna etmeye çalışmıştır. Ancak başarılı olamayınca, yapılan sosyal yardımlar nedeniyle Danimarka kanunlarına göre suçlu duruma düşmek istemeyen baba çocuğun iadesini istemiştir.

The main objective of the "Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction dated 1980", which was signed on 25 October 1980 and entered into force on 1 August 2000 by Turkey, is to enable the return of the child - abducted or taken away to another country from his/her habitual residence - to his/her habitual residence. However, in some situations, this Convention gives discretionary power to the judges, dealing with the return cases, to refuse the return of the child.

One of these situations is established in the Article 13/b of the Convention. According to this Article, in case the return of the child would expose him/her a physical or psychological danger, the judge may refuse the return of the child. This which is the most frequently suggested reason in order to prevent the return of the child in practice, in case that the return of the child would expose him/her a physical or psychological danger, the judges may refuse the return of the child.

The provisions of this article was discussed in the decision of the Assembly of Civil Chamber (HGK) of the Court of Cassation Supreme Court dated 22 December 2010 and numbered E.2010/2-628, K.20107693. In this case related with the decision, a Turkish citizen mother and a Danish citizen father, who is of but Turkish -origin, father came to Turkey for vacation from Denmark with their child in common for vacation. However, after coming to Turkey, the mother wanted to divorce and refused to return to Denmark. Then, the father filed a lawsuit for the return of their child in common. The local court concluded that based on the evidences, the father actually gave consent to divorce and accepted that the child would stay in Turkey. The local court also came to the conclusion that the father applied for the return of the child in order to make peace with his wife who wanted to divorce and in order to solve some legal problems due to social aids paid in Denmark. On the grounds that the father gave consent for the returning of the child to Turkey and then staying of the child in Turkey, the local court decided that there was no unfair abduction and refused the request for the return of the child. However, this decision was reversed by 2nd Civil Chamber of the Supreme Court Court of Cassation. When the court of first instance insisted on its previous decision, the case was concluded by the Assembly of Civil Chambers (HGK) of the Court of Cassation Supreme Court. The Assembly of Civil Chambers made following observations for this case:

While living apart, the mother and the father corresponded there were through electronic

Açılan boşanma davasında baba tam kusurlu bulunmuş ve boşanmaya hükmedilmiştir. İadesi istenen çocuğun velayeti de anneye verilmiştir. Boşanma davasında çocuğun velayetinin kime verilmesi gerektiğine dair rapor düzenleyen sosyal hizmet uzmanı annenin durumunu incelemiş ve onun çocuk yetiştirme konusunda bilinç düzeyinin yüksek olduğu tespit etmiştir. Diğer yandan annenin ailesinden destek aldığını, bu sebeple uygun sosyo-ekonomik koşullara sahip olduğunu belirtmiştir. Baba yönünden de inceleme yapan uzman, babanın yurt dışında yaşaması nedeniyle çocuğun ona verilmesi halinde anne şefkatinden mahrum kalacağını, bu sebeple ruhsal gelişiminin bozulabileceğini belirtmiştir.

Baba ile kurulan şahsi ilişkiye dair kararın icrası kapsamında çocuğun baba ile yaptığı görüşmeler sırasında, çocuğun babası ile birlikte yalnız kalmak istemediği ve babanın uygun olmayan söz ve davranışlarda bulunduğu, bunun üzerine sosyal hizmet görevlisi ve diğer hazır bulunanlar tarafından uyarıldığı anlaşılmıştır. Daha sonra sosyal hizmet uzmanı bu konuda zabıta memurlarına genel bir değerlendirme yaparak, babanın çabuk sinirlenen agresif bir yapısının olduğunu, yapılan ikazlara rağmen küçük çocuğun yanında küfür ve hakaret içeren sözler söylemekten çekinmediğini, çocuğu baskı altına almaya çalışarak onu sevip değer verdiği kişilere karşı olumsuz olarak yönlendirmeye çalıştığı, bu durumun çocuktaki güven duygusunu zedeleyerek onda gelecek kaygısına yol açabileceğini belirtmiştir.

Tüm bu hususları değerlendiren HGK, "... iadesine karar verilmesi halinde, yetişme çağında ihtiyacı olan anne sevgi ve şefkatinden mahrum kalacak olmasının, çocuğun fiziki ve psikolojik bir tehlikeye maruz bırakacağı, dava tarihinde iki yaşında bulunan çocuğun yaşı nedeniyle annesinden ayrılmasının, Sözleşmenin 13/b maddesi anlamında ruhsal risk oluşturduğu, ... babanın çocuğa karşı duyarlı davranışlarının iki yaşında bulunan çocuğun ruhsal gelişimi açısından tehlike oluşturacağı ..." sonucuna vararak, ilk derece mahkemesinin, çocuğun iadesinin reddi yönündeki direnme kararını (farklı gerekçe ile) onamıştır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, Yargıtay 2. HD'nin bazı kararlarında da (2. HD'nin 14.10.2004 t. ve

means correspondences between the mother and the father. The father tried to convince the mother her to return to Denmark. However, when he failed to convince her him, the father requested the return of the child because he did not want to be guilty in accordance with Denmark laws due to the social aids.

In the divorce case, the father was found faulty and aid was decision toled to divorce the couple was rendered them. The custody of the child, whose return was requested, was given to the mother. In the divorce case, the social service expert, who prepared a report about the custody of the child, analyzed the circumstances of the mother and detected that the mother had a high level of awareness on child rearing. On the other hand, the expert reported that she was receiving support from her family and for this reason, she had sufficient socio-economic conditions. The expert made analysis in terms of the father. The expert also reported that the child would be deprived of the mother's affection when the custody would be given to the father because he was living abroad. Accordingly, the expert stated that the psychological development of the child could deteriorate.

Within the scope of the execution of the decision on the personal relationship with the father, during the interviews of the child with the father, it was understood that the child did not want to be alone with the father and the father had improper behaviors and had said improper words. Then, he was warned by social service officers and other attendants. The social service expert made a general overview to the police officers that the father had aggressive characteristics and he did not refrain from swearing and insulting near the child despite all warnings. He tried to make pressure onto the child and he tried to misguide the child against the child's beloved ones. The expert stated that this would damage the sense of trust of the child and could create future anxiety.

The Assembly of Civil Chambers (HGK) of the Court of Cassation Supreme Court concluded as follows: "... in case the child is returned of deciding the return of the child, if the child is deprived of the mother's love and affection required during the childhood, the child will be exposed to physical and psychological dangers. As the child was two years old on the date of divorce case, if the child is separated leaves from the mother, it will create a mental risk in terms of the Article 13/b of the Convention. The insensible behaviors of the father against the child will pose danger in terms of the psychological development of the two-year-old child..." The Assembly of Civil Chambers (HGK) approved the decision of insistence towards the refusal of the return of the child given by the court of first instance (with a different reason).

As it is mentioned in some decisions of 2nd Civil Chamber of the Supreme Court Court of Cassation (the decision of 2nd Civil Chamber dated 14.10.2004 and numbered 10536/11797), the Article 13/b of the Convention should be interpreted from a narrow perspective. Otherwise, this article can be abused and there will be a contradiction with the main objective of the Convention prescribing immediate return of the unlawfully

10536/11797 sayılı kararı) değindiği üzere Sözleşme'nin 13/b maddesinin dar yorumlanması gerekir. Aksi takdirde bu madde istismar edilebilecek ve hukuka aykırı olarak kaçırılan veya alıkonan çocuğun derhal iadesini öngören Sözleşme'nin temel amacıyla çelişki ortaya çıkacaktır. Bu çerçevede, çocuğun iadesinin reddi için, psikolojik tehlikenin sadece potansiyel olarak varlığı yeterli olmayıp, söz konusu riskin ciddi ve kuvvetli şekilde muhtemel olması ve bu durumun ikna edici delillerle ortaya konulması gerekecektir. Aksi takdirde bu sebep çocuğun iadesine gerekçe olarak kullanılamayacaktır.

Sözleşmenin asıl amacı, iade davasını gören mahkemeye çocuğun velayetinin kime verilmesi gerektiği yönünde bir inceleme yaptırmak olmadığı için, çocuğun geleceği açısından kimin yanında kalması gerektiği veya kimin yanında daha rahat ve mutlu olacağı yönündeki değerlendirmeler de Sözleşme'nin 13/b maddesi kapsamında bir kıymet ifade etmez. Zira iade davasını gören mahkeme, bu çerçevede bir değerlendirme yetkisine sahip olmayıp, bu değerlendirmeyi velayet durumunu karara bağlayacak olan mahkeme yapacaktır. İade davasını gören mahkeme ise, sadece Sözleşme'de öngörülen hususlar açısından değerlendirme yapabilecektir ki, çocuğun yüksek menfaati bunlardan birisi değildir. Bu çerçevede, HGK kararının gerekçesindeki bu yöndeki ifadeler ile atıf yapılan sosyal hizmet uzmanının gerekçeye esas alınan bu çerçevedeki değerlendirmeleri, Sözleşme'nin 13/b maddesi uygulamasında dikkate alınmaması gereken hususlardır. Zira bunlar çocuğun yüksek yararına yönelik değerlendirmeler olup, iade davasında ele alınmaması gereken hususlardır.

Çocuğun iadesinin reddi için mevcudiyeti gereken psikolojik tehlike açısından doktrinde örnek olarak, savaş veya kıtlık hali, çocuğun cinsel açıdan istismara uğrayacağına dair ciddi bir tehlikenin olması gibi haller gösterilmektedir. Konuya ilişkin olarak Sözleşme'ye taraf devlet uygulamalarında da farklılıklar bulunmaktadır. Örneğin geçmişte alkol ve uyuşturucu bağımlısı olma durumu, Amerikan Temyiz Mahkemesi tarafından iadenin reddi için yeterli görülmemiştir. İngiliz Mahkemesi de, geçmişte çocuğu cinsel açıdan istismar ettiği kesin olarak bilinen babanın iade talebinde, aradan dört yıl gibi bir süre geçmiş olması ve annenin bu süreçte çocuğun babası ile olan ilişkisinde gerekli tedbirleri aldığı gerekçesiyle, Sözleşme'nin 13/b maddesinin uygulanamayacağı sonucuna varmıştır.

Bu çerçevede, HGK'nun söz konusu kararının gerekçesinde, Sözleşme'nin 13/b maddesine dayanılması tartışmaya açık bir konudur. Oysa ilk derece mahkemesinin vardığı sonuç, HGK kararına göre daha sağlam gerekçelere dayanmaktadır.

kidnapped or abducted child. Within this framework, for the refusal of the return of the child, the potential existence of a psychological danger is not enough. The risk should be serious and highlymost probable. In addition, and this situation should be proven with convincing evidences. Otherwise, it cannot be used as a reason for the return of the child.

As the main objective of the Convention is not make an analysis of to whom the court - dealing with the return case - should give the custody, the evaluations regarding with whom the child should stay in terms of his/her future and with whom the child will be happier and more comfortable are not meaningful within the scope of the Article 13/b of the Convention. The court dealing with the return case has not the authority to make evaluations from this perspective. This evaluation will be made by the court which will give a decision towards on custody. The court dealing with the return case can only make evaluations on the issues prescribed in the Convention, but the best interest of the child is not one of these issues. Within this framework, such kind of statements in the justification of the decision of The Assembly of Civil Chambers (HGK)

Çocuğun iadesinin reddi için psikolojik tehlikenin ciddi ve kuvvetli şekilde muhtemel olması gerekir

The psychological danger must be serious and highly probable for refusing the request for the return of child

and the cited evaluations of the social service expert taken as a basis in this justification should not be taken into attention in the application of the Article 13/b of the Convention. These evaluations are about the best interest of the child and they should not be taken into attention in the return case.

A state of war, famine or a serious danger of sexual abuse of the child can be shown Aas an examples of the psychological danger, which should exist for the refusal of the return of the child, the state of war, the situation of famine or a serious danger of sexual abuse of the child can be shown. There are also differences in the applications of contracting states of the Convention on this issue. For example, being drug and alcohol addiction in the past was not found sufficient by the Supreme Court of the United States for the refusal of the return. British Courts concluded that the Article 13/b of the Convention could not be applied in the request for the return of a child, whose father was found guilty of sexually abusing his child, on the grounds that a period of four years passed after the commission of the offence and the mother took necessary precautions towards the relationship of the child with his father in this period.

Within this framework, in the justification of the decision of the Assembly of Civil Chambers (HGK), taking Article 13/b of the Convention as a basisit is very controversial that the Article 13/b of the Convention is taken as a basis. However, the conclusion of the court of first instance is based on more sound reasons, compared with to the decision of the Assembly of Civil Chambers (HGK).

YURTDIŞI ADALET MÜŐAVİRLERİ 3. İŐTİŐARE TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Third Consultation Meeting of Legal Advisors Working in Foreign Countries was Realized

Yurtdışı Adalet MüŐavirleri 3. İŐtiŐare Toplantısı, 4-8 Ocak 2016 tarihleri arasında Ankara Hâkimevi'nde gerçekteŐirilmiŐtir. MüŐteŐarımız Sayın Kenan İPEK ve Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun MERT'in açılıŐ konuŐmalarının ardından, Adalet MüŐavirlerimiz tarafından nezdinde görev yaptıkları Büyükelçilik veya Daimi Temsilcilikler bünyesinde gerçekteŐirilen faaliyetler, karşılaşılan sorunlar ve çözümlerine ilişkin sunum yapılmıştır.

MüŐteŐar Yardımcımız Sayın Selahaddin MENTEŞ başkanlığında, adalet müŐavirliĐi teŐkilatının etkinliğinin en üst düzeyde artırılabilmesi

Third consultation meeting of Legal Advisors working in Foreign Countries was realized between the dates of 4-8 January 2016 in Ankara. The meeting began in Ankara Judge House. Undersecretary of Ministry of Justice, Mr. Kenan İPEK and UHDIGM General Director Dr. Harun MERT gave a speech.

Following the opening speeches, these were the issues touched at the meeting: activities of Embassies or Permanent Representation Offices, which those Legal Advisors function under those institutions, their challenges and solution ways, were indicated through presentations

konularında görüş alışverişinde bulunmuş ve Adalet MüŐavirliĐi yönetmelik taslağı üzerinde çalıŐılmıŐtır.

İlk günün ardından, Adalet MüŐavirleri ile Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun MERT başkanlığında, ilgili birim amirleri ve hâkimlerimizin de katılımıyla iŐtiŐare toplantısı gerçekteŐirilmiŐtir.

Programın son gününde ise Adalet Bakanımız Sayın Bekir BOZDAĞ Adalet MüŐavirlerimizi kabul etmiştir. Sayın Bekir BOZDAĞ, Adalet MüŐavirlerimizden beklentilerini ifade etmiş, sorunları ile ilgili destek mesajı vermiştir.

Opinions were exchanged on the issue of increasing the efficiency of Justice Consultancy Organization at highest level possible under the presidency of our Deputy Undersecretary Mr. Selahaddin MENTEŞ, and it was worked on draft regulation.

After the first day, consultation meeting, with the participation of Legal Advisors and our General Director Dr. Harun Mert -the chairman-, relevant heads of units and judges was held.

On the last day of the program, the legal advisors were received by Minister Bekir BOZDAĞ. He expressed his expectations from them and gave support message regarding their problems.

Abdullah MURAT

Daire Başkanı

Head of Department

YABANCI UYRUKLULARIN TUTUKLULUK DURUMLARININ BİLDİRİLMESİ

INFORMING DIPLOMATIC POSTS ABOUT THE DEPRIVATION OF THE LIBERTY OF FOREIGNERS

Yakalama ve tutuklama gibi hürriyeti bağlayıcı bir ceza veya tedbir ile karşı karşıya kalan kişinin, uyuşuna bakılmaksızın ailesi ve yakınlarının durumdan haberdar edebilmesi, onun en doğal ve haklı beklentisidir. Nitekim, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 107 nci maddesinde bu husus açıkça düzenlenmiştir. Anılan maddenin ikinci fıkrasında, soruşturma sırasında yapılacak böyle bir bilgilendirmenin soruşturmanın amacını tehlikeye düşürmeyecek şekilde uygulanacağı belirtilerek, söz konusu bilgilendirmenin esasları belirtilmiştir. Tutukluluğun bu şekilde bildirilmesi, kabul edilebilir sınırlamalar dışında kişinin haberleşme hakkı kapsamında değerlendirilmektedir.

Tutuklanan kişi yabancı uyruklu olduğu takdirde, kendi ülkesi diplomatik temsilciliğinin bu konudan haberdar edilip edilmeyeceği, bir taraftan tutuklunun haberleşme hakkını ilgilendirmekte, diğer yandan ise konunun tarafı devletler yönünden milletlerarası hukukun ilgi alanına girmektedir.

Konuya ilişkin uluslararası nitelikli en temel düzenlemeye, 24 Nisan 1963 tarihli Konsolosluk İlişkileri Hakkında Viyana Sözleşmesinde yer verilmiştir. Sözleşmenin 36/1-b maddesinde, tutuklanan yabancı talep ettiği takdirde, yetkili makamların gecikmeksizin yabancı ülke konsolosluk görevlilerini durumdan haberdar edileceği öngörülmektedir. Maddede ayrıca, yabancı uyruklu tutuklunun kendi ülkesinin yetkili makamlarıyla haberleşmesinin kolaylaştırılması gerektiği vurgulanmaktadır.

Görüleceği üzere, yabancı uyruklu kişinin hürriyetinin kısıtlanması halinde bu durumdan kişinin uyuşu olduğu ülkenin diplomatik temsilciliklerinin bilgilendirilmesi, kişinin ancak talep etmesi halinde mümkün bulunmaktadır. Kişinin rızası bulunmadan ilgili ülkeye bilgi verilmesinin önlenmesine ilişkin düzenlemenin temelinde, söz konusu devlet makamlarının sınır dışı veya geri verme gibi uluslararası hukuka uygun ya da yargısız infaz veya kaçırma gibi uluslararası hukuka aykırı yollarla yaşam hakkı, işkence veya kötü muamele yaşağı gibi hakların ihlaline yol açılabileceği endişesi bulunmaktadır. Kişinin açık rızası bulunmadan veya bu yönde herhangi bir beyanı olmadan yapılacak bildirim kişi ve yakınları açısından arzu edilmeyen sonuçlara yol açabilir.

Sözleşmenin 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrası açıkça, tutukluluğa ilişkin yabancı ülke diplomatik temsilciliklerine yapılacak bilgilendirmenin, kişinin

Inherently, everybody who is subjected to any kind of measures depriving their liberties by way of detention or arrest should be entitled to inform their family members, relatives or one of their friends about their situation regardless of their nationality. Accordingly, Article 107 of the Criminal Procedure Code regulates the basics of such communication. The second paragraph of this article points out that the detained or arrested person should be allowed to communicate with the mentioned persons concerning the arrest or detention as long as this communication does not undermine the aim of the criminal investigation. This notice of detention is considered as right of communication except for reasonable restrictions regarding the safety of the investigation.

While the communication of the foreign detainees with their national diplomatic missions is in the scope of the right of communication, it also remains in the interest of international law in terms of states concerned for various reasons.

The most fundamental international legal framework regulating the above-mentioned notice is the Vienna Convention on Consular Relations dated 24 April 1963. According to Article 36/1-b of the Convention, upon the permission of the foreign detainee, the competent authority has to inform the diplomatic mission of the country of which the said detainee is a citizen. Also, this article indicates that states have the responsibility of facilitating the communication between the detainee and his national diplomatic post.

As stated above, when a foreigner is arrested, it is only possible that his national diplomatic mission is informed of the detention if he so requests. This regulation basically considers some concerns of the detainee about violation of his right of life, prohibition of torture, ill-treatment through deportation or extradition complying with international law or by way of kidnapping or extra judicial punishment contrary to international rules. Therefore, a notice to the detainee's country without his explicit consent or declaration indicating his approval can lead to undesired consequences for him or his family members and relatives.

Article 36, Paragraph 3 of the Convention evidently states that information given to the consular about detention should be done according to the domestic law. However, this law cannot completely restrict the opportunities the Convention introduced. In this regard, the domestic regulation and its application which allows

yakalandığı veya tutuklandığı devletin iç hukukuna göre yapılacağı, ancak iç mevzuatın sözleşme ile tanınan imkânların tam olarak kullanılmasını kısıtlayamayacağı belirtilmiştir. Kişinin rızasını ortadan kaldıran veya rızaya rağmen bildirim yapılmasını makul bir neden olmadan sınırlandıran uygulamaların, Sözleşmenin ilgili hükmü nazara alınarak gözden geçirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle, konuyla ilgili iç mevzuat ve ikili anlaşmaların, kişinin rızasına saygıyı esas alması ve uygulamanın da bu çerçevede yürütülmesi Sözleşmenin amacına daha uygun olacaktır.

Konuyla ilgili 5271 sayılı Kanunun 107 nci maddesinin üçüncü fıkrasında, şüpheli veya sanık yabancı olduğunda tutuklanma durumunun, yazılı olarak karşı çıkmaması halinde, vatandaşı olduğu devletin konsoloslughuna bildirileceği düzenleme altına alınmıştır.

Görüldüğü üzere, yabancı uyrukluların tutuklanması durumunda nasıl bir yol izleneceğine ilişkin iç mevzuatın ilk bakışta Uluslararası sözleşmeden farklı bir usul öngördüğü söylenebilir. Gerçekten, anılan hükmün lafzına göre, tutuklanan yabancı açıkça bildirim yapılmaması yönünde beyanda bulunmadıkça, diplomatik temsilciliğe bildirim yapılacağı anlaşılmaktadır.

Ancak, bildirimle ilişkin herhangi bir beyanda bulunmamış olmayı "farazi rıza" olarak kabul etmek, kişiye Sözleşme ile tanınan "rıza gösterme-göstermeme" imkânını sınırlayıcı niteliktedir. "Yazılı olarak açıkça karşı çıkmamak" ifadesi mutlak şekilde lâfzî olarak yorumlandığı takdirde, pratikte ilgilinin rızası hilafına bildirim yapılması yolu açılacaktır. Bu takdirde, yukarıda belirtilen endişeler gündeme gelebilir. Yani kişi, ülkesinin bu durumundan haberdar olmasını istemediği takdirde bildirim yapılarak kendisi veya yakınları zarar görebilir. Bu takdirde bildirim izin veren ülke açısından sorumluluk doğurabilir. Zaten kişi rıza göstermediği için diplomatik temsilciliğine bildirim yapılmadığı halde, her zaman bu fikrini değiştirmesi mümkündür. Ancak, açıkça rızası bulunmadan bilgilendirme yapılmışsa bundan vazgeçmenin pratikte bir anlamı bulunmayacaktır. Öte yandan, kişinin bahse konu rızası yazılı olarak alındığı takdirde, kimi ülkeler yönünden mevcut tereddütler ortadan kalkacaktır. Ayrıca, yazılı beyan tartışmalı durumlara yol açmamak için ispat kolaylığı da sağlamaktadır.

Son olarak, bildirim yapılması ve kapsamı açısından 07/04/2016 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu açısından konuyu değerlendirmek gerekir. Anılan Kanunun 6/1 maddesinde, ceza mahkumiyeti ve güvenlik tedbirleri ile ilgili verilerin özel nitelikli veri olduğu belirtilmiştir. Maddenin ikinci fıkrasına göre bu veriler ilgilinin açık rızası olmaksızın işlenemeyecektir. Dolayısıyla, yabancı uyruklu tutuklunun suçuna ilişkin bilgilerin diplomatik temsilciliği ile paylaşılmasında açık rıza arayan 6698 sayılı Kanun hükümlerinin de dikkate alınması gerekmektedir.

a notification to the consular without consent to be sent or which restricts the notice without reasonable cause despite the availability of consent should be revised considering the relevant article of the Convention. Therefore, the fact that the relevant national regulation and its application should be based on respect for the detainee's consent complies more with the purpose of the Convention.

As for domestic law, Article 107, paragraph 3 of the Criminal Procedure Code numbered 5271 regulates that state authorities can only share the information of the detained or arrested foreigner with his consular, as long as he has not objected to the notice in writing. As is observed, it can be said that relevant domestic law adopts a quite different procedure about the notice in comparison with the Convention. Indeed, we can conclude from a literal interpretation of the relevant Article of the Criminal Procedure Code that the authorities shall inform the national diplomatic mission about detention as soon as the detainee expressly notifies that he has no consent on the notice.

However, if the fact that the detainees have not yet given any written statement on their consent is considered as a "tacit consent", then this significantly narrows down his opportunity to give or not to give consent. If we apply an absolute literal interpretation into the expression of, "not objecting to the notice with a written statement" as laid down in Article 107, it is still possible that authorities can inform his nation's representative, contrary to the detainee's consent in some cases in practice. In fact, the arrested person or his family can face the above mentioned concerns. In this case, the responsibility of the State allowing the notice without express consent can be put into place if a damage has occurred. After all, the arrested person who has not given any consent so far can change his idea and ask the authorities to inform the consular about his situation. However, if the authorities have given the notice without a written consent, it would be meaningless for him to withdraw his consent in practice. Besides, a written statement by the detainee including the consent to give or not to give notification serves as proof in case of a disagreement.

In addition, with regard to personal data protection, the notice itself and its scope should be determined under the Law on the Protection of Personal Data, numbered 6698, entered into force on April 4, 2016. According to Article 6/1 of this Law, the information regarding conviction and security measures is considered as private information. Second paragraph of the Article protects this private data and governs that it cannot be processed without express consent of the person concerned. Therefore, the provisions of this law which requires the express consent of detainees for sharing relevant information should be taken into consideration in the application of sharing their criminal data with their national diplomatic missions.

TÜRKİYE İLE İRAN ADALET BAKANLIKLARI ARASINDA ORTAK AÇIKLAMA İMZALANMIŞTIR

Joint Declaration Between Turkey And Islamic Republic Of Iran And Memorandum

Türkiye ile İran İslam Cumhuriyeti arasında Yüksek Düzeyli İşbirliği Konseyi Üçüncü Toplantısı 16 Nisan 2016 tarihinde Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan ve İran İslam Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Hasan Ruhani'nin liderliğinde Cumhurbaşkanlığı Külliyesinde gerçekleştirilmiştir.

Adalet Bakanımız Sayın Bekir BOZDAĞ ile Konuk Adalet Bakanı Sayın Mostafa POURMOHAMMADI tarafından Ortak Açıklama ve Adalet Akademileri Mutabakat Zabıtları da imzalanmıştır.

The Turkish-Iranian High Level Cooperation Council (HLCC) Third Meeting was held in the Presidential Complex on 16 April 2016, under the leadership of H.E. President Recep Tayyip Erdoğan and the President of Iran Islamic Republic, H.E. Hasan Ruhani.

Also, a Joint Declaration and a Memorandum of Understanding of Justice Academies were signed between our Minister of Justice and his Iranian counterpart.

SUUDİ ARABİSTAN KRALLIĞI ADALET BAKANLIĞI HEYETİNİN BAKANLIĞIMIZI ZİYARETİ

Visit of The Delegation From The Ministry of Justice of Kingdom of Saudi Arabia

Suudi Arabistan Krallığı Adalet Bakanlığı heyeti, adalet teşkilatımızda kullanılmakta olan bilişim sistemleri hakkında bilgi edinmek üzere 15-16 Mart 2016 tarihlerinde Ülkemize resmi bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Yargı Müfettişi ve Temyiz Kadısı olan Sayın Khalid Suluiman AL-

JUFFAİR Başkanlığındaki heyet, Müsteşar Yardımcımız Sayın Selahaddin MENTEŞ tarafından kabul edilmiş, görüşmede Ülkemiz adalet teşkilatında kullanılan bilişim sistemlerinin yanı sıra iki ülke arasındaki adli işbirliği konularına değinilmiştir.

Saudi Arabian Delegation form the Ministry of Justice paid a visit to our Country between the dates of 15-16 March 2016, with the purpose of investigating the information systems utilized within the body of Ministry.

Suluiman AL-JUFFAİR, Judicial Inspector and Judge of Appeal, presided the delegation. The

delegation was received by our Deputy Undersecretary Mr. Selahaddin MENTEŞ. Then they were given a detailed briefing by the Presidency of IT Department of Ministry about UYAP (National Judiciary Informatics System) and Voice and Image Informatics System.

SUÇ GELİRLERİNİN AKLANMASI VE TERÖRİZMİN FİNANSMANI HAKKINDA AVRUPA KONSEYİ SÖZLEŞMESİ

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON LAUNDERING OF PROCEEDS FROM
CRIME AND ON THE FINANCING OF TERRORISM

Temel amaçları gelir elde etmek olmasa da, teröristler ve terör örgütleri faaliyetlerini finanse edebilmeleri için malî desteğe ihtiyaç duymaktadırlar. Bu ihtiyaç yasadışı yollardan elde edilen fonlarla sağlanabileceği gibi, yasal yollardan da elde edilen kaynaklarla da finanse edilebilmektedir.

Teröristler ve terör örgütleri, faaliyetlerinin finansmanında kullanılan fonların gerçek sahiplerinin kimliğini gizlemek, yasa uygulama birimlerinin dikkatini çekmemek ve yasadışı yollardan elde edilen gelirleri yasal takipten korumak için legal zeminde kullanılanlara benzer yöntemler kullanmaktadır. Bu yolla bir taraftan terör eylemlerinin gizliliği sağlanarak terörü finanse edenlerin asıl suçla ilgisinin kurulması engellenirken, diğer taraftan terörün finansmanı için ayrılan fonlara el konulması veya bu fonların müsaderesinin önüne geçilmektedir.

İşte Konsey'in üye ülkeleri, günümüzdeki teknolojik gelişmeler sonucunda ortaya çıkan çok değişik vasıtaları, illegal yöntemlerin yanında legal görünüm altında kullanabilen terör örgütleri ve terörizm problemiyle etkin şekilde mücadele edebilmek amacıyla, yeni bir hukuki mekanizma geliştirilmesi kapsamında söz konusu Sözleşmeyi düzenlemişlerdir.

16 Mayıs 2005 tarihinde Varşova'da düzenlenen Avrupa Konseyi (Konsey) Zirvesi sırasında imzaya açılan "Suç Gelirlerinin Aklanması, Araştırılması, El Konulması, Müsaderesi ve Terörizmin Finansmanı Hakkındaki 198 sayılı Avrupa Konseyi Sözleşmesi" (Sözleşme) 1 Mayıs 2008 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Ülkemiz tarafından 28 Mart 2007 tarihinde imzalanan Sözleşmenin, 29 Ocak 2016 günü TBMM gündemine gelen ve Genel Kurulda kabul edilen 6665 sayılı onay kanunu 19 Şubat 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Ancak henüz onay belgesinin tevdi işlemleri tamamlanmadığı için Sözleşme, ülkemiz açısından Konsey nezdinde yükümlülük doğurmaya başlamamıştır.

"Birleşmiş Milletler Terörizmin Finansmanının Önlenmesine Dair Uluslararası Sözleşme"nin 2 nci maddesinde yapılan terörün finansmanı tanımını benimseyen Sözleşme, aklama, müsadere ve terörizmin finansmanı olmak üzere üç ana konuyu düzenlemektedir. Bu yönüyle Sözleşme suç gelirlerinin aklanması ile terörizmin finansmanını birlikte düzenleyen ilk uluslararası belgedir.

Although their main goal is not to generate income, terrorists and terrorist organizations need financial support in order to finance their acts. This need can be met by illegally acquired funds as well as resources obtained through legal means.

Terrorists and terrorist organizations utilize methods similar to those used in the legal grounds in order to hide the identity of real owners of the funds used in financing their acts, to not to attract the attention of law enforcement units and to protect illegally acquired income from legal tracing. By doing so, they protect the secrecy of terrorist acts while preventing linkage of financiers of terrorism to the actual offence and preventing the seizure or confiscation of the funds allocated to financing of terrorism.

The Council of Europe Member States, within the framework of developing a new legal mechanism, have concluded the said Convention with a view to combating terrorist organizations and the problem of terrorism which can use different tools emerging from technological developments under the legal guise in addition to the illegal methods.

"The Council of Europe Convention No. 198 on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on Financing of Terrorism (The Convention)" was opened for signature on 16 May 2005 during the Council of Europe (The Council) Summit in Warsaw and entered into force on 1 May 2008.

The said Convention was undersigned by our Country on 28 March 2007, and its ratification law no. 6665, which was brought to the agenda of the Turkish Grand National Assembly on 29 January 2016 and adopted by the Plenary was published in the Official Gazette on 19 February 2016. However, since the instrument of ratification has not been deposited, the Convention has not started bringing about any obligation to our country before the Council.

The Convention, having adopted the definition of financing of terrorism as stipulated in Article 2 of "The United Nations International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism", regulates three main areas, namely laundering, confiscation and financing of terrorism. From this aspect, the

Terörizmin finansmanı tanımı bir “terör örgütünün” ve bir “teröristin” finansmanını kapsamaktadır. Bu çerçevede içerisine öldürme ve ağır yaralama eylemleri girmekte olup, bunun dışındaki eylemler örneğin; mala yönelik ağır ihlaller, tehdit ve benzeri eylemler Sözleşme kapsamı dışında kalmaktadır. Sözleşmede, aklama suçu açısından da, 141 sayılı Avrupa Konseyi Sözleşmesinde yapılan tanım aynen muhafaza edilmiştir.

Sözleşmede yer alan bazı önemli düzenlemeler şunlardır:

- Sözleşme, taraflar arasında çıkabilecek anlaşmazlıklarda, maddelerin taraflarca doğru yorumlanmasını sağlamak amacıyla Taraflar Konferansı adlı bir mekanizma kurmaktadır.

- Taraflar, sağlayacakları imkân dâhilindeki en geniş işbirliği çerçevesinde terörizmin finansmanı amacıyla kullanılan ya da bu amaç için tahsis edilen ve kanuni ya da kanun dışı elde edilen malvarlıklarının veya söz konusu suç gelirlerinin araştırılmasını, takip edilmesini, belirlenmesini, dondurulmasını, el konulmasını ve müsaderesini temin etmekle yükümlü kılınmaktadır. (m. 2/2)

- Sözleşmenin 3 ve 4 üncü maddelerinde; taraf olan her devletin, suç vasıtaları ile gelirlerini veya bu gelirlere eş değer malların ve aklanan malvarlığının müsaderesini gerçekleştirmek için gerekli olan yasal ve diğer tedbirleri almaları gerektiği ve bu kapsamda

müsadereye tabi olan bir malın tespiti, takibi, dondurulması ve el konulması için gerekli olabilecek yasal ve diğer önlemleri almalarının bir zorunluluk olduğu hüküm altına alınmıştır.

- Ceza muhakemesi hukukundaki ispat yükünü tersine döndüren Sözleşmedeki düzenlemeye göre, taraflar, ulusal hukuklarında tanımladıkları ağır suç veya suçlar yönünden, failin müsadere edilebilirliği iddia olunan gelir veya malın kaynağını göstermesini sağlayacak yasal ve gerekli diğer tedbirleri alacaklardır. (m. 3/4) Sözleşmedeki, ispat yükünün tarafını değiştiren bu düzenlemenin, ülkemiz açısından geçerli olmayacağı beyan edilmiştir.

- Sözleşmenin 5 inci maddesine göre; taraf devletlerin dondurma, el koyma ve müsadereye ilişkin tedbirlerin, suç konusu gelirin örneğin satım veya takas yoluyla bir başka gelir çeşidiyle değiştirilmesi veya dönüştürülmesi suretiyle elde edilen malvarlığını ve bu suç gelirlerinin tamamıyla veya kısmi olarak bir başka gelirle karıştırılması suretiyle elde edilen gelirlerin belirlenecek değeri kadar yasal yollardan elde edilen malvarlığını kapsayacak şekilde önlemleri alması istenmektedir. Bu hususlara ilave olarak maddede suç gelirlerinin değiştirildiği veya dönüştürüldüğü malvarlığı ile

Convention is the very first international instrument to regulate laundering of proceeds from crime together with financing of terrorism.

The definition of financing of terrorism covers financing of a "terrorist organization" and a "terrorist". This framework includes murder and inflicting serious injury, yet the Convention excludes acts such as serious violations of property, threat or similar activities. The definition of the offence of laundering is also kept in the same manner in the Convention as is used in the Council of Europe Convention No. 141.

Some important regulations in the Convention are as follows:

- *Each Party shall ensure that it is able to search, trace, identify, freeze, seize and confiscate property, of a licit or illicit origin, used or allocated to be used by any means, in whole or in part, for the financing of terrorism, or the proceeds of this offence, and to provide co-operation to this end to the widest possible extent.*

- *Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate instrumentalities and proceeds or property the value of which corresponds to such proceeds and laundered property and shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to identify, trace, freeze and seize property which is subject to confiscation within this scope.*

- *Each Party shall adopt such legislative or other measures as may be necessary to require that, in respect of a serious offence or offences as defined by national law, an offender demonstrates the origin of alleged proceeds or other property liable to confiscation. This practice, which reverses the burden of proof in criminal procedure code, is declared to be non-applicable for our Country.*

- *According to the Convention, Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that the measures to freeze, seize and confiscate also encompass the property into which the proceeds have been transformed or converted; property acquired from legitimate sources, if proceeds have been intermingled, in whole or in part, with such property, up to the assessed value of the intermingled proceeds or income or other benefits derived from proceeds, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, up to the assessed value of the intermingled proceeds. Here, the scope of property subject to confiscation is broad.*

karıştırıldığı gelirlerin takdir edilecek değeri kadarıyla ve suç gelirlerinin karıştırıldığı malvarlığından doğan kazanç veya diğer menfaatler hakkında da gerekli hukuki tedbirlerin alınması öngörülmüştür. Söz konusu maddede müsadereye konu mal kavramı geniş tutulmuştur.

- Sözleşmenin, 7 inci maddesinde tarafların, banka hesaplarının gizliliği gerekçesiyle, 3, 4 ve 5 inci maddelerinde belirtilen müsadere, el koyma ve dondurmaya ilişkin işlemlerin yapılabilmesi için ülkelerin mahkemelerinin ve diğer yetkili makamlarının, banka ve mali veya ticari kayıtların gösterilmesini veya bunlara el konulmasını emretme yetkisi ile teçhiz olunmaları için almaları gerekli yasal ve diğer tedbirleri uygulamaktan kaçınamayacakları da hüküm altına alınmıştır.

- Yine Sözleşmenin 2 ve 12 nci madde hükümleri uyarınca; ülkelerin aklama ve terörün finansmanı ile mücadele amacıyla şüphe duyulan gelirlerle ilgili veya ulusal mevzuat gereğince bildirilen mali bilgileri toplamak, analiz etmek/işlemek ve ilgili makamlara sevk etmekle sorumlu Mali İstihbarat Birimi (Financial Intelligence Unit-FIU-MİB) kurmaları gerekmektedir. Sözleşmenin 46 ncı maddesi uyarınca, ülkemiz açısından MİB'in, Maliye Bakanlığı Mali Suçları Araştırma Kurulu olacağı, beyan edilmiştir.

- IV. Bölümde, Sözleşmenin uygulanmasına dair uluslararası işbirliği ve bu işbirliği çerçevesindeki faaliyetler kapsamında olmak üzere inceleme ve kovuşturma yapılmasını teminen gelirler ve araçların müsadere edilmesi talepleri ile şüpheli bankacılık işlemlerinin takibi ve buna ilişkin bilgi talepleri yer almaktadır. Türkiye, bankacılık işlemlerine dair bilgi taleplerini, sadece Sözleşme ekindeki listede yer alan suçlar bakımından uygulayacağını beyan etmiştir. Tarafların bu bölümdeki işlemlerin (gelirler ve araçların müsadere talebi, dondurma ve el koyma gibi geçici tedbir ile banka hesaplarına ve işlemlerine ilişkin bilgi talepleri gibi) yerine getirilmesi amacıyla belirlemesi gereken "Merkezi Makam", Sözleşmenin 33 üncü maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ülkemiz açısından Adalet Bakanlığı olarak beyan edilmiştir.

- 23 üncü madde, taraflara ayrıca, kendi ülkesinde bulunan mal ve gelirlere ilişkin talep eden ülke makamlarınca verilmiş müsadere kararını uygulama veya kendi makamlarına müsadere kararı verilmesi için talepte bulunma ve müsadere kararı verilmesi halinde bunu uygulama yükümlülüğü getirmektedir.

- *Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions concerning confiscation, seizure and freezing. A Party shall not decline to act under the provisions of this article on grounds of bank secrecy.*

- *Each Party shall enforce a confiscation order made by a court of a Requesting Party in relation to instrumentalities or proceeds situated in its territory or submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and enforce the confiscation order, if such order is granted.*

- *Each Party shall establish a Financial Intelligence Unit (FIU) responsible for collecting, analyzing and referring to the competent authorities of financial information, for the purpose of combating laundering and financing of terrorism. The Financial Crimes Investigation Board (MASAK) of the Ministry of Finance is declared to be the FIU of our Country.*

- *The scope of international cooperation concerning enforcement of the Convention and the activities within such cooperation encompasses tracing of suspicious banking transactions and information requests thereto. Turkey has declared that it will implement information requests concerning banking transactions only for offences listed in the annex to the Convention. Within this framework, the "Central Authority" to be designated with a view to fulfilling the transactions (request for confiscation of income and instrumentalities, request for information on bank accounts and transactions) is declared to be the Ministry of Justice for our Country.*

SUÇ GELİRLERİN AKLANMASI VE TERÖRİZMİN FİNANSMANINA İLİŞKİN AVRUPA SÖZLEŞMESİ RESMİ GAZETEDE YAYIMLANMIŞTIR

European Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism Entered Into Force Upon the Publication on Official Gazette

28/03/2007 tarihinde Ülkemiz tarafından imzalanan Sözleşmenin onayı hakkındaki, 6665 sayılı Suçtan Kaynaklanan Gelirlerin Aklanması, Araştırılması, El Konulması, Ele Geçirilmesi ve Terörizmin Finansmanına İlişkin Avrupa Sözleşmesinin Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun, 29/01/2016 tarihinde TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilmiş ve 19/02/2016 tarihli ve 29629 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe girmiştir.

The Law of 28/03/2007 and Nno. 6665 approving the ratification on Approval of the European Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime and on the Financing of Terrorism, which was signed by Turkey on 28/03/2007, was adopted before by the General Assembly Plenary of the Grand National Assembly of Turkey on 29/01/2016 and it was published on the Official Gazette dated 19/02/2016 and numbered 29629.

SUÇLULARIN İADESİNE DAİR AVRUPA SÖZLEŞMESİNE EK 1, 2010 TARİHLİ EK 3 VE 2012 TARİHLİ EK 4 NOLU PROTOKOLLER RESMİ GAZETEDE YAYIMLANMIŞTIR

The First Additional Protocol dated 1975, the Third Additional Protocol dated 2010 and the Fourth Additional Protocol dated 2012 to the European Convention on Extradition

Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesinin imzalanmasından bu güne kadar ortaya çıkan yeni ihtiyaçları karşılamak amacıyla; bu Sözleşmeye ek 1 nolu protokolle siyasî suçlara ve “non bis in idem” ilkesi, ek 3 nolu protokolle de iadesi istenen kişinin buna rıza göstermesi halinde uygulanabilen basitleştirilmiş iade usulü ve ek 4 nolu protokolle zaman aşımı düzenlenmiştir.

In order to meet the new requirements needs which have emerged since the conclusion of the European Convention on Extradition, the First Additional Protocol regulates political offences and the principle of "non bis in idem", the Fourth Additional Protocol governs the provisions of are governed by the First Protocol to the Convention, statute of limitations and the Third Additional Protocol sets out is governed by the Fourth Protocol and the simplified extradition procedure applied when the person whose extradition is sought gives consent. is regulated by the Third Protocol.

Söz konusu düzenlemelerden ilki olan 1975 tarihli Ek 1 Nolu Protokolün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı, 25 Nisan 2016 tarihinde, 2010 tarihli Ek 3 ve 2012 tarihli Ek 4 Nolu Protokollerinin onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarıları, 26 Nisan 2016 tarihinde TBMM Genel Kurulu'na kabul edilmiş olup, bahse konu ek protokollerin onay kanunları 5 Mayıs 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

The Plenary of the Grand National Assembly of Turkey adopted The Bill approving the ratification on Approval of the First Additional Protocol of 1975 was adopted before the General Assembly of the Grand National Assembly of Turkey on 25 April 2016, and and the Bills approving the ratification on Approval of the Third Additional Protocol of 2010 and the Fourth Additional Protocol of 2012 were adopted on 26 April 2016. The above-mentioned Additional Protocols and the mentioned Laws on Additional Protocols were published on the Official Gazette on 5 May 2016.

CEZA İŞLERİNDE KARŞILIKLI ADLİ YARDIM AVRUPA SÖZLEŞMESİNE İKİNCİ EK PROTOKOL RESMİ GAZETEDE YAYIMLANMIŞTIR

The Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters

Uluslararası adli yardımlaşmanın kapsamını genişleterek, bu hususta yeni vasıtalar öngören 20 Nisan 1959 tarihli Ceza İşlerinde Karşılıklı Yardım Avrupa Sözleşmesine İkinci Ek Protokolün onaylanmasının uygun bulunduğu kanun tasarısı 25 Nisan 2016 tarihinde TBMM Genel Kurulu'nca kabul edilmiş olup, 5 Mayıs 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

The Bill approving the ratification of Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters dated 20 April 1959 which extended the scope of international judicial assistance and prescribed new instruments, was adopted by Turkish Grand National Assembly on 25 April 2016 and published on the Official Gazette on 5 May 2016.

ÇOCUKLARIN KORUNMASI AÇISINDAN UYGULANACAK HUKUK VE İŞBİRLİĞİ HAKKINDA LAHEY SÖZLEŞMESİ RESMİ GAZETEDE YAYIMLANMIŞTIR

Convention on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Co-operation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children

Uluslararası alanda çocukların korunması açısından sürekli yenilenmeye ve ek hükümlere duyulan ihtiyacın neticesi olarak, bu hususta ebeveynlerin sorumluluğunun belirlenmesi amacıyla düzenlenen 1996 tarihli "Velayet Sorumluluğu ve Çocukların Korunmasına Yönelik Tedbirler Yönünden Yargı Yetkisi, Uygulanacak Hukuk, Tanıma, Tenfiz ve İşbirliği Hakkında Lahey Sözleşmesi" ne Katılmamızın Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı 25 Nisan 2016 tarihinde TBMM Genel Kurul'unca kabul edilmiş olup, 5 Mayıs 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

As a result of the need for continuous update and additional provisions concerning the protection of the children in international area, the Bill approving the ratification of "the Convention of 1996 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Co-operation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children" which was drafted in order to define the parental responsibility, was adopted by Turkish Grand National Assembly on 25 April 2016 and it was published on the Official Gazette dated 5 May 2016.

ÇOCUKLARIN NAFKA ALACAKLARININ TAHSİLİ HAKKINDA LAHEY SÖZLEŞMESİNİN KABULÜ

The Ratification of the Hague Convention on the International Recovery of Child Support and Other Forms of Family Maintenance

Nafaka alacaklarının tahsiliyle ilgili olarak uluslararası alanda yaşanan sıkıntılarının giderilmesi amacıyla hazırlanan 2007 tarihli "Çocuk Nafakası ve Diğer Aile Nafaka Türlerinin Uluslararası Tahsiline İlişkin Sözleşme"ye Katılmamızın Uygun Bulunmasına Dair Kanun, 25 Nisan 2016 tarihinde TBMM Genel Kurul'unca kabul edilmiş ve 5 Mayıs 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

The Bill approving the ratification of "the Hague Convention of 2007 on the International Recovery of Child Support and Other Forms of Family Maintenance" which was drafted to settle the matters encountered in the international area with regard to the recovery of the maintenances, was adopted by Turkish Grand National Assembly on 25 April 2016 and it was published on the

Official Gazette on 5 May 2016.

AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİNE EK 7 VE 15 NOLU PROTOKOLLERİN ONAYLANMASI

Approval of the Additional Protocols No 7 and 15 to the European Convention on Human Rights

İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Sözleşme'ye Ek 7 Nolu Protokolün Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı, 10/03/2016 TBMM Genel Kurulu'nda kabul edilmiş olup, 25 Mart 2016 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanmıştır. Bu protokol ile "bir ülkede yasal olarak bulunan yabancıların keyfi surette sınırışı edilmesi yasağı", "bir suçtan hüküm giyen kimsenin üst mahkemeye başvurma hakkı", "haksız hüküm giyen kişiye tazminat ödenmesi", "aynı suçtan dolayı yeniden yargılanma yasağı" ve "evlilikte eşlerin hak eşitliği" hakları getirilmiştir.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin etkinliğini güçlendirmek üzere Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nde (AİHS)önemli değişiklikler öngören İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetlerini Korumaya Dair Sözleşmeye Değişiklik Getiren 15 No'lu Protokol, 24 Haziran 2013 tarihinde Strasbourg'da AİHS'ne taraf devletlerin imzasına açılmıştır. Yürürlüğe girebilmesi için AİHS'ne taraf bütün devletlerin onaylaması gereken bu Protokol'ün onaylanmasının uygun bulunduğu dair kanun tasarısı 29 Ocak 2016 tarihinde TBMM Genel Kurulunda görüşülmüş ve kabul edilerek kanunlaşmıştır. Söz konusu kanun 17 Mart 2016 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

The Bill approving the ratification of the Seventh Additional Protocol to the Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms was adopted by Turkish Grand National Assembly on 10 March 2016 and it was published on the Official Gazette dated 25 March 2016. This Protocol provides for "the prohibition to arbitrarily deport a foreigner who is present in a country legally", "the right of the person who has been convicted to apply to a higher court", "to pay compensation to the person who has been convicted unjustly", "the principle of non bis in idem" and "equal rights in the marriage"

The Protocol numbered 15 which amended the "Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms" which prescribes significant amendments in the European Convention on Human

Rights to strengthen the efficiency of European Court of Human Rights, was opened to the signature of the States party to the European Convention on Human Rights on 24 June 2013 in Strasbourg. The Bill approving the ratification of this Protocol which requires the approval of all States party to the European Convention on Human Rights for its enforcement, was discussed in the Plenary of Turkish Grand National Assembly on 29 January 2016 and it was adopted and enacted. The mentioned Law was published on the Official Gazette on 17 March 2016.

Güray GÜÇLÜ

Tetkik Hâkimi

Rapporteur Judge

ULUSLARARASI KAMU HUKUKU DANIŞMANLAR KOMİTESİ

COMMITTEE OF LEGAL ADVISERS ON PUBLIC INTERNATIONAL LAW

Kurucu üyesi olduğumuz Avrupa Konseyinin uzman komitelerinden biri olan Uluslararası Kamu Hukuku Danışmanlar Komitesi (CAHDI); temel olarak insan hakları, demokrasi ve hukukun üstünlüğünü geliştirmek ve katkıda bulunmak ilkelerini benimsemiş olan Avrupa Konseyi bünyesinde kurulmuş bir “danışmanlık-uzmanlık komitesi” niteliği taşımaktadır.

Avrupa Konseyi'ne üye ülkelerin dışişleri bakanlıklarının hukuk danışmanlarını bir araya getiren hükümetlerarası bir danışma komitesi olan CAHDI'nin çalışmaları, üye ülkelerin uluslararası hukuk ile ilgisi olan birçok kurum ve kuruluşu ile uluslararası hukukla bağlantılı uluslararası örgüt tarafından izlenmektedir. Yine Avrupa Konseyi'ne üye olmayan Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Belarus, İsrail, Japonya, Kanada, Meksika, Vatikan ve Yeni Zelanda gibi ülkelere de, Komite çalışmaları gözlemci devlet sıfatıyla takip edilmektedir. Ayrıca Birleşmiş Milletler (BM), Avrupa Birliği (AB), İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD), Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü (NATO), Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT), Avrupa Nükleer Araştırma Teşkilatı (CERN), Kızılhaç (ICRC), Lahey Uluslararası Özel Hukuku Konferansı (HCCH) ve Interpol Teşkilatı da uluslararası ve bölgesel organizasyon gözlemcileri olarak CAHDI çalışmalarını takip etmektedirler. CAHDI Avrupa Birliği, Uluslararası Hukuk Komisyonu (ILC) ve Birleşmiş Milletler ile de ileri düzeyde işbirliği içerisinde.

CAHDI'nin kuruluş amaçları arasında;

- Uluslararası kamu hukukunun gelişmesine katkıda bulunmak ve bu meyanda birbirlerine daha yakın ulusal bakış açılarını bir araya getirmek,

- Uluslararası kamuyu ilgilendiren önemli ve güncel konularda, görüş alışverişi yoluyla deneyim ve uygulamaları paylaşmak,

- Hukuk müşavirlerini (uzman danışmanlarını) bir araya getirerek ve onların tecrübe havuzundan istifade etmek suretiyle, uluslararası kamu hukukunun etkinliğini ve rolünü güçlendirmek yoluyla uluslararası işbirliği hususunda bir çerçeve oluşturmak,

- Kendi alanlarında uzman olan diğer uluslararası organlar tarafından yapılan işleri izlemek ve üye devletlere ortak benimsenmiş bir bakış açısı oluşturmaya yardımcı olmak, yer almaktadır.

Genel olarak CAHDI'nin;

- Uluslararası kamu hukukunu ilgilendiren her türlü konuda kendisine sorulan konuları Genel Kurulları

Being one of the expert committee organs of Council of Europe, Committee of Legal Advisers on Public International Law (CAHDI), to which we stand as the founding member, is an “advisory and expertise committee” which was established within the body of the Council of Europe which adopted the principles of improving and contributing to democracy, rule of law and human rights.

The activities of CAHDI, which is an intergovernmental advisory committee gathering the legal advisers of the foreign affairs ministries of the member States of the Council of Europe, are being monitored by many institutions and organizations of member states which have connection with international law and also by international organizations that have relation with international law.

Moreover, the activities of CAHDI are monitored by states such as U.S.A, Australia, Belarus, Israel, Japan, Canada, Mexico, Vatican and New Zealand, in the capacity of monitoring states. Further, United Nations (UN), European Union (EU), Organization of Economic Co-operation and Development (OECD), North Atlantic Treaty Organization (NATO), organization of Security Co-operation in Europe (OSCE), the European Organization for Nuclear Research (CERN), International Committee of Red Cross (ICRC), Hague Conference on Private International Law (HCCH) and International Criminal Police Organization (INTERPOL) are monitoring CAHDI activities as international and regional organization observers. CAHDI has a high level liaison with European Union, International Law Committee and the United Nations.

The goals of establishment of CAHDI are as follows;

- to contribute to development of the public international law and, in this regard, to bring closer national viewpoints together,

- to share experiences and practices through exchanges of views on important and topical issues concerning public international law,

- to create a framework for international co-operation, by strengthening the role and effectiveness of public international law by bringing legal advisers (expert advisors) together to pool their experience,

- to monitor the work done by other international

aracılığı ile inceleyip değerlendirmede bulunmak ve görüş bildirmek,

- Üye devletlerin aralarındaki görüş alışverişlerini yürütmek ve koordine etmek,

- Bakanlar Komitesinin talebi doğrultusunda, Avrupa Konseyi tarafından kabul edilen uluslararası sözleşmelere ilişkin düşünce belirtmek ve Avrupa Konseyi organları ile uygunluk dâhilinde işbirliği yapmak,

- Uluslararası hukuku ilgilendiren temel konularda imkânları geliştirmek ve devletlerin arasındaki ilişkileri ilerletmek amacıyla Avrupa Konseyine üye olan devletlerin dışişleri bakanlarını bir araya getirerek, üye, gözlemci devlet ya da organizasyonlara görüş ve tavsiyelerde bulunmak, görev konuları arasında yer alır.

Komitenin bir diğer önemli görev de, Avrupa Konseyinin kabul etmiş olduğu uluslararası sözleşmelerin hükümlerini ve uygulanabilirliğini hukuki çerçevede inceleyip değerlendirmektir. Komite, halen yürürlükte bulunan uluslararası sözleşmelerin günümüz uygulaması perspektifinde gelecekte karşılaşılabilecek sorunlara yönelik çalışmalar yapmaktadır. Üye ülkeler imzalamış olduğu uluslararası sözleşmelerde sorun olarak gördüğü ve uygulanmasında sıkıntı yaşadığı hüküm veya konuları CAHDI'ye taşıyarak danışma kararı isteyebilmektedir. Örneğin Azerbaycan 50. Genel Kurulu'nda, "Vergilendirme konusunda karşılıklı Yardımlaşma Anlaşması" kapsamında Protokolün, kendisi yönünden sadece diplomatik ilişki içerisinde olduğu ülkeler açısından geçerli olması yönündeki danışma kararı verilmesi talebinde bulunmuştur.

CAHDI, yılda iki kere (genellikle Mart ve Eylül aylarında) toplanmakta ve çalışmalarını üye Devletler ile gözlemci ülkeler ve uluslararası kuruluşların temsilcileri ve uzman danışmanları ile Genel Kurullar halinde gerçekleştirmektedir. Komite çalışmalarına katılanların ekseriyetle dışişleri bakanlıklarında görevli hukukçular ile uluslararası hukuk alanında faaliyet gösteren ve ülke ya da uluslararası kuruluşların uluslararası ilişkiler birimlerinde görev yapan hukukçulardan oluştuğu görülmektedir.

İlk Genel Kurulunu 8-9 Nisan 1991 tarihinde Fransa'nın Strazburg şehrinde gerçekleştiren Komite, Nisan 2016 itibarıyla bugüne kadar toplam 51 toplantı gerçekleştirilmiştir.

bodies in its areas of competence, and help member states to adopt common standpoints.

CAHDI, generally focuses on;

- Analyzing the issues posed to it, regarding everything related to international public law, by means of its Plenary Committees and expressing an its opinion and analyzing and making evaluations

- Carrying out and coordinating inter-state exchange of views,

- Giving advice, in line with the request of the Committee of Ministers of the Council of Europe- on issues concerning international conventions adopted by the Council of Europe and cooperating with the bodies of the Council of Europe, where appropriate.

- With a view to promote the opportunities concerning basic issues related to international law and to enhance relations between the states, bringing together the Ministers of Foreign Relations of member states the Council of Europe and to give advice to the member states, observer states or organizations, in relevant matters.

Another important task of the Committee is discussing and assessing the legal framework of the international convention provisions and their applicabilities, which are adopted by Council of Europe. The Committee is still studying on prospective problems to face in future regarding the implementations of standing international conventions..

Member states may request an advisory decision form CAHDI, regarding the problematic implementations of provisions of the international conventions that they had undersigned or about other issues.

For instance, at the 50th Plenary Session, Azerbaijan requested an advisory decision demanding the validity of the Protocol within the scope of the "Convention on Mutual administrative Assistance in Taxation Matters", only between itself and the countries that it has diplomatic relations with.

CAHDI meets twice a year (usually in March and September) and conducts its studies with member States, observer States and the representatives of international institutions and expert advisors, in the form of Plenary Sessions.

Participants of the Committee are mostly from among legists from ministries of foreign affairs or legists operating in the field of international law which work in the international relations departments of the states or international organizations.

The first plenary session of the Committee was held in 8-9 April 1991 in France/Strasbourg. Up to April 2016, CAHDI has been held 51 meetings.

BOZDAĞ BİRLEŞİK KRALLIK BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

BOZDAĞ Received the Ambassador of The United Kingdom

Sayın Bakanımız Bekir BOZDAĞ, 21 Ocak 2016 tarihinde Birleşik Krallık Ankara Büyükelçisi Sayın Richard MOORE'u makamında kabul etmiştir. Sayın Bakanımız ve Sayın Büyükelçi, kabul vesilesiyle Türkiye-Birleşik Krallık ilişkilerini, adli yardımlaşma konularını ve güncel uluslararası gelişmeleri ele almışlardır.

Minister Bekir BOZDAĞ received the Ankara Ambassador of the United Kingdom Richard MOORE in his office on 21 January 2016. On this occasion, they discussed the Turkish-British relations, legal assistance matters and current international developments.

ABD HAZİNE MÜSTEŞARININ SAYIN İPEK'İ ZİYARETİ

Visit of U.S. Undersecretary of Treasury to Mr. İPEK

Amerika Birleşik Devletleri Hazine Bakanlığının Terörizmin Finansmanı ve Mali Suçlarla Mücadeleden sorumlu Müsteşarı Sayın Adam SZUBIN ve beraberindeki heyet, 02 Şubat 2016 tarihinde Müsteşarımız Sayın Kenan İPEK'i ziyaret etmişlerdir.

Ziyaret esnasında, terörizmle mücadele ve terörizmin finansmanının önlenmesi konuları görüşülerek; bu konularda iki ülke arasındaki adli işbirliğinin geliştirilmesi arzusu dile getirilmiştir.

Adam SZUBIN, Undersecretary of American Department of Treasury, responsible for fight against Financing Terrorism and Financial Crimes, and his accompanying delegation, paid a visit to our Undersecretary Kenan İPEK on 2 February 2016.

During the visit, issues regarding fight against terrorism and prevention of financing terrorism, were discussed. Also, parties expressed their desire to enhance legal cooperation between the two states.

MÜSTEŞAR YARDIMCISI KOÇAMAN AVRUPA KONSEYİ ADALET BAKANLARI VE YARGI TEMSİLCİLERİ KONFERANSINA KATILDI

Deputy Undersecretary Kocaman Attended The Council of Europe Conference of Ministers of Justice and Representatives of Judiciary

Müsteşar Yardımcısı Sayın Yüksel Kocaman başkanlığındaki heyet, 21-22 Nisan 2016 tarihlerinde Bulgaristan'ın Sofya şehrinde gerçekleştirilen "Avrupa Konseyi Adalet Bakanları ve Yargı Temsilcileri Yüksek Düzeyli Konferansı"na katılmıştır. Toplantıda, "Üye Ülkelerde, Hukukun Üstünlüğünün Ön Koşulu Olarak Yargı Bağımsızlığı ve Tarafsızlığının Güçlendirilmesine Yönelik Avrupa Konseyi Eylem Planı" hakkında görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Konferansta, eylem planının yanı sıra; farklı konularda sunumlar yapılmıştır.

Konferansa, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Genel Sekreter Yardımcıları Sayın İbrahim PEKTAŞ ve Sayın Musa KANICI iştirak etmişlerdir.

Delegation presided by Deputy Undersecretary Yüksel KOCAMAN, attended the "High Level Council of Europe Conference of Ministers of Justice and Representatives of Judiciary", which was held in Sofia, Bulgaria, between the dates of 21-22 April 2016.

During the meeting, negotiations concerning "European Council Action Plan Aiming to Strengthen the Judicial Independence and Impartiality, as a Pre-Condition of Rule of Law in Member States". At the conference, besides the action plan, several presentations in different topics were offered.

High Council of Judges and Prosecutors Deputy Secretaries General Mr. İbrahim PEKTAŞ and Mr. Musa KANICI attended to the conference.

ULUSLARARASI ÇOCUK KAÇIRMA HUKUKU SEMİNERİ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Seminar on International Child Abduction Law was Held

Bakanlığımız Ek Bina Konferans Salonunda, 11 Şubat 2016 tarihinde, Genel Müdürlüğümüz yöneticileri, tetkik hâkimleri, uzman yardımcıları ve diğer davetlilerin katılımıyla, Uluslararası Çocuk Kaçırma Hukuku Semineri gerçekleştirilmiştir. Uluslararası Çocuk Kaçırma Mevzuatı ve Ülkemiz Uygulamasında İzlenen Süreç, uluslararası ve ulusal mevzuat, taleplerde karşılaşılan önemli hususlar ve süreçle ilgili önerilere ilişkin sunumlar gerçekleştirilmiştir.

In the Conference Hall of our Ministry's Additional Building, on 11 February 2016, the Seminar on International Child Abduction Law was held with the participation of directors, rapporteur judges, assistant experts of our General Directorate and other guests.

Presentations were made regarding international legislation concerning child abduction and the process followed in our country regarding their implementation, international and national legislations, important issues regarding the requests and proposals about the process

Bir devlet ülkesinde bulunan kişinin, başka bir devlet ülkesinde işlemiş bulunduğu bir suçtan dolayı şüpheli veya sanık olması halinde, hakkında soruşturma ve kovuşturma işlemlerinin yapılması ya da hükmolunan cezanın infazı amacıyla, başka bir devlete teslim edilmesinden ibaret olan suçluların iadesi kurumu, hem adli hem de siyasi yönü olan bir işlemdir.

İade işlemleri, "Suçluların İadesine Dair Avrupa Sözleşmesi" (SİDAS), ikili Sözleşmeler ve aramızda iade konusunda Sözleşme bulunmayan ülkelerle de uluslararası hukukun temel ilkeleri ve karşılıklılık ilkesi çerçevesinde yürütülmektedir. SİDAS'a ek dört Protokol mevcut olup, ülkemiz sadece Ek İkinci Protokole tarafıdır. Diğer üç protokol de imzalanmış olup, taraf olma işlemleri devam etmektedir.

20.09.2012 tarihinde imzaya açılan Ek Dördüncü Protokole şu ana kadar Arnavutluk, Avusturya, Litvanya, Slovenya ve İngiltere taraf olmuştur. 22 Mart 2016 tarihinde ülkemiz tarafından imzalanan Protokol TBMM tarafından uygun bulunup, uygun bulunduğu dair kanun 5 Mayıs 2016 tarihli Resmi Gazete sayısında yayımlanmıştır. Anılan Protokole taraf olma işlemlerinin yakın bir tarihte tamamlanması beklenmektedir. Protokol 15 maddeden ibaret olup, bunlardan 5'i SİDAS'ta düzenlenen konularda yenilikler getirmektedir. Diğer 10 maddenin 3'ü yeni hükümler içermekte olup, 7'si yürürlük maddelerinden oluşmaktadır. Bu itibarla, Ek Dördüncü Protokol SİDAS'ta var olan hükümlerde yapılan değişiklikler ve SİDAS'ta bulunmayıp Protokolün getirdiği yeni hükümler olmak üzere iki başlık altında incelenebilir:

SİDAS'ta var olan hükümlerde değişiklik yapan Protokolün 1. maddesiyle, zamanaşımının düzenlendiği SİDAS'ın 10. maddesinde yapılan değişikliğe göre, iadesi istenilen kişiye isnad olunan suça veya mahkûmiyete ilişkin iadenin talep edildiği ülkede zamanaşımı süresi dolmuş ise, iade talebi reddedilmeyecektir. Bilindiği üzere, 5237 sayılı TCK'nın 18/1-e maddesine göre iade talebine esas teşkil eden fiil zamanaşımına veya affa uğramış ise iade talebi kabul edilmez. Bu bağlamda, Protokolün 1. maddesi ile TCK'nın 18. maddesi arasında çelişki mevcuttur.

Protokolün 2. maddesi ile Sözleşmenin 12. maddesinde yapılacak değişiklikle, Adalet Bakanlığının yanı sıra başka makamların da yetkili makam olarak tayin edilmesine izin verilmektedir. Ülkemizde bu görev, Bakanlığımız adına Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilmektedir.

Söz konusu Protokolün 3. maddesiyle hususilik kuralında bazı değişiklikler yapılmıştır. Şöyle ki; SİDAS'ın

If a person who is found in the territory of one state becomes a suspect or perpetrator of an offence committed in the territory of another state, he/she is delivered to another state for the initiation of an investigation and prosecution or for the purpose of imposing a sentence against him/her. This process is called extradition and it is a series of proceedings with both judicial and political aspects.

Extradition proceedings are carried out in compliance with the European Convention on Extradition, bilateral treaties and within the framework of the fundamental principles of international law and the principle of reciprocity. The European Convention on Extradition has four additional protocols. Turkey is party to only the 2nd Additional Protocol. The other three protocols have also been signed and the accession process is underway. The 4th Additional Protocol was opened for signature on 20.09.2012 and so far Albania, Austria, Lithuania, Slovenia and the UK have become party to it. Turkey acceded to this Protocol on 22 March 2016, it has been ratified by the GNAT and the law on its ratification was promulgated in the Official Gazette on 5 May 2016. The accession process to the Protocol is expected to be completed soon. The Protocol is comprised of 15 articles. 5 of them introduce new amendments to the matters regulated by the Convention. 3 of the 10 remaining articles contain new provisions, while the other 7 regulate the dates for the entry into force of the provisions. Therefore, the 4th Additional Protocol can be divided into two parts: amendments to the already existing provisions and the new provisions introduced by the Protocol.

In line with Article 1 of the Protocol amending the already existing provisions of the Convention, and with the amended Article 10 of the Convention, regulating the statute of limitations, if the statute of limitations has expired in the country from which the extradition was requested regarding the conviction of the person sought or the offences he/she has been charged with, the extradition request shall not be refused. As is known, as per Article 18/1-e of the Turkish Criminal Code (TCC) no. 5237, the extradition request shall not be accepted, if the act for which extradition is requested has benefited from an amnesty or statute of limitations. In this vein, Article 1 of the Protocol and Article 18 of the TCC contradict with one another.

The amendment to be introduced to Article 2 of the Protocol and Article 12 of the Convention shall make it possible for other institutions besides the Ministry of Justice to be designated as the competent authority. Turkey's competent authority is the Directorate-General for International Law and Foreign Relations on behalf of

hususilik kuralını düzenleyen 14/1 maddesine göre, iade edilen kişi iadeden önce işlediği başka bir fiilden dolayı takip ve muhakeme edilemeyecek; ayrıca bir ceza veya emniyet tedbirinin infazı için tevkif edilemeyecek, herhangi bir surette hürriyeti kısıtlanamayacaktır. Maddede, bu hükme iki istisna getirilmiştir:

- Sözleşmenin 14/1-a maddesi hükmüne göre, iade eden tarafın muvafakat etmesi iade edilen şahsın başka suçtan dolayı hürriyetinin kısıtlanamaması kuralına istisna teşkil etmektedir. Bunun için ilgili ülkeye bir muvafakat talebinde bulunulması ve talebe SİDAS'ın 12. maddesinde ifade edilen belgeler ile birlikte şahsın suça ilişkin beyanının eklenmesi gerekmektedir. Muvafakat, ancak şahsın talep edilmesine sebep olan suçun SİDAS'a göre iadeyi gerektirmesi halinde gösterilir. Protokol, bu hükme ilave olarak, muvafakat kararının muvafakat talebinin alınmasından sonraki 90 gün içinde verileceğini; bunun mümkün olmaması halinde gecikme nedenlerinin ve kararın alınacağı tahmini zamanın bildirilmesi gerektiğini eklemiştir.

-İkinci istisna olan 14/1-b maddesi hükmü uyarınca, iade edilen şahsın serbest kalmasından itibaren 45 gün içinde iade edildiği tarafın arazisini imkân olduğu halde terk etmemesi veya terk ettikten sonra geri dönmesi halinde hürriyetinin kısıtlanamayacağı kuralının uygulanmayacağı hükme bağlanmıştır. Protokol, buradaki süreyi 30 gün olarak değiştirmiştir.

Protokolün 3. maddesinde SİDAS'ın 14. maddesinde değinilmemiş olan bazı hususlara da yer vermiştir. Protokolün 3/2-a maddesi ile, iade edilen kişi hakkında iadeden önce işlediği başka bir fiilden dolayı özgürlüğü kısıtlayan tedbirler haricinde hazırlık soruşturması yapılabileceğini hükme bağlamıştır.

Protokolün 4. maddesiyle, üçüncü bir devlete iade konusunun düzenlendiği SİDAS'ın 15. maddesine 2. fıkra eklenerek üçüncü devlete yeniden iade konusunda muvafakat talebi alındığında talep edilen tarafın 90 gün içinde bu konuda karar vermesi gerektiği belirtilmiştir.

Protokolün transit geçişin düzenlendiği 5. maddesiyle, Sözleşmenin 21. maddesinde değişiklik yapılarak, transit geçiş talebinde bulunması gereken belgeler maddeler halinde belirtilmiştir.

Protokolün 6. maddesiyle SİDAS'a daha önce bu Sözleşmede bulunmayan "Kanallar ve İletişim Yolları" başlıklı yeni bir hüküm eklenmiştir. Bu madde ile elektronik posta veya faks yoluyla evrak gönderilip alma imkanı getirilmektedir. 7. maddede ise "Sözleşme ve Diğer Uluslararası Araçlarla İlişki" düzenlenmiştir.

Protokolün 8. maddesiyle, Sözleşmeye "dostane çözüm" başlığı altında "Avrupa Konseyi Suç Sorunları Avrupa Komitesi, Sözleşmenin ve ek protokollerinin

the Ministry of Justice.

Article 3 of the Protocol amends certain provisions of the rule of specialty. In line with Article 14/1 of the Convention regulating the rule of specialty, the extradited person cannot be prosecuted or tried for another act he/she committed before the extradition. The extradited person also cannot be imprisoned for the execution of a penalty or a security measure nor can his/her liberty be restricted in any way. The Article contains two exceptions to this provision:

- As per 14/1-a of the Convention, the consent of the Party which surrendered the person sought constitutes an exception to the rule stipulating that the extradited person's liberty shall not be restricted due to another offence. This exception requires a request for consent to be submitted to the relevant country, accompanied by the documents mentioned in Article 12 of the Convention and a legal record of any statement made by the extradited person in respect of the offence concerned. Consent shall be given when the offence for which it is requested is itself subject to extradition in accordance with the provisions of the Convention. In addition to this provision, the Protocol stipulates that the decision on the consent shall be taken within 90 days after receipt of the request for consent, and where this is not possible, the reasons for the delay and the estimated time needed for the decision to be taken shall be provided.

- Pursuant to the provision of Article 14/1-b, being the second exception, the rule which stipulates that "when the person, having had an opportunity to leave the territory of the Party to which he has been surrendered, has not done so within 45 days of his final discharge, or has returned to that territory after leaving it, he shall not be restricted from his personal freedom" shall not be applied. The Protocol has replaced the duration by 30 days.

Article 3 of the Protocol includes some points which have not been referred to in Article 14 of the European Convention on Extradition. Article 3/2-a of the Protocol stipulates that pre-trial investigations, except for measures restricting the personal freedom of the person concerned for an offence committed prior to his extradition.

By Article 4 of the Protocol, 2 paragraphs have been added to Article 15 of the European Convention on Extradition which regulates extradition to a Third State, and it stipulates that the requested Party shall take its decision on the consent referred to in paragraph 1 as soon as possible and no later than 90 days after receipt of the request for consent.

Article 21 of the Convention has been amended by Article 5 of the Protocol which regulates "transit" and it enlists the documents which should be presented with the request for transit.

A new provision titled "Channels and communication means" has been added to the Convention by Article 6 of the Protocol. This Article enables communicating documents via e-mail or facsimile. Article 7 regulates the "Relationship with the Convention and other International Instruments".

Under the title of "Friendly settlement", Article 8 of the Protocol has added to the Convention that "the European Committee on Crime Problems of the Council

uygulanmasıyla ilgili bilgilendirilecektir ve işbu belgelerin yorumlanması ve uygulanmasında karşılaşılabilecek sorunların dostane çözümü için gerekenleri yerine getirecektir.” hükmü eklenmektedir. Protokolün 9 vd. maddelerinde imza ve yürürlük esasları belirlenmiştir.

Protokolün 13/3 maddesi, Sözleşmenin kanallar ve iletişim yollarını düzenleyen 6. maddesine ve transit geçişi düzenleyen 21. maddesinin 5. fıkrasına çekince koyma hakkı tanımaktadır. Çekince konulmasına müsaade edilen bir diğer hüküm, Sözleşmenin zamanasını düzenleyen 10. maddesinin 3. fıkrasıdır. Bu hüküm, Ek Protokolün 1. maddesinin 3. fıkrası ile değiştirilmekte olup, söz konusu düzenleme, 6706 sayılı yasaya aykırılık teşkil ettiğinden söz konusu maddeye ” Türkiye 1. madde uyarınca iade talep edilen taraf olduğunda, Türk hukukuna göre zamanasına uğramış talepleri kabul etmeyecektir” şeklinde çekince konulmuştur.

of Europe shall be kept informed regarding the application of the Convention and the Additional Protocols thereto and shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of their interpretation and application". Article 9 and onwards regulate signature and entry into force.

Article 13/3 of the Protocol has granted the right to make a reservation to Article 6, which regulates channels and communication means and to paragraph 5 of Article 21 of the Convention, which regulates transit. Another provision granting the right to make a reservation is paragraph 3 of Article 10 of the Convention which regulates lapse of time. This provision is replaced by paragraph 3 of Article 1 of the Additional Protocol And because this provision is in contradiction with Law 6706, a reservation has been inserted into the said article, reading "Since pursuant to Article 1 Turkey is the requested party, it shall not grant requests for extradition with expired statute of limitations".

BOZDAĞ FRANSA BÜYÜKELÇİSİNİ KABUL ETTİ

BOZDAĞ Received The Ambassador of France

Adalet Bakanı Sayın BOZDAĞ, 2 Şubat 2016 tarihinde Fransa'nın Ankara Büyükelçisi Sayın Charles FRIES'i makamında kabul etmiştir. Görüşmede Türkiye-Fransa ilişkileri, iki ülke arasındaki adli yardımlaşma konuları ve güncel uluslararası gelişmeler ele alınmıştır.

Minister Bekir BOZDAĞ received the Ankara Ambassador of the France Charles FRIES in his office on 2 February 2016. In this meeting, Turkish-French relations, legal assistance matters and current international developments were tackled.

KATAR YARGI TEFTİŞ KURULU BAŞKANI İBRAHİM AL-QUBAISI'NIN ZİYARETİ

Visit Of President Of Qatar Judicial Inspection Board Ibrahim Al-qubaisi And His Accompanying Delegation To Ministry

Katar Yargı Teftiş Kurulu Başkanı Sayın İbrahim AL-QUBAISI başkanlığındaki heyet 25 Nisan 2016 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Sayın Yüksel KOCAMAN tarafından kabul edilmiştir. Heyet, Bakanlığımızın yapısı ve Türk Yargı Sisteminin işleyişi konularında bilgilendirilmiş ve yargı sistemleri hakkında heyetle görüş alışverişinde bulunulmuştur. Ziyaret esnasında Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü yetkilileri de hazır bulunmuştur.

The Qatar delegation presided by Ibrahim AL-QUBAISI - the chairperson of Qatar Judicial Inspection Board- was received by our Deputy Undersecretary Yüksel KOCAMAN on 25 April 2016. The delegation was informed about the structure of Ministry and functioning of Turkish Judicial System. Exchange of views regarding judicial systems also took place. During the visit executives from General Directorate of International Law and Foreign Relations were also present.

OECD RÜŞVETLE MÜCADELE ÇALIŞMA GRUBU VE TÜRKİYE HAKKINDAKİ FAALİYETİ

OECD WORKING GROUP ON BRIBERY AND ITS ACTIONS ABOUT TURKEY

Yolsuzluk, toplumların ekonomik ve sosyal gelişmelerinin önündeki en büyük engellerden biridir. Küreselleşmenin doğal bir sonucu olarak, ülkelerin yolsuzlukla mücadele edebilmeleri etkili uluslararası mekanizmaların oluşturulmasını ve uluslararası işbirliğini zorunlu kılmaktadır.

Ülkemiz tarafından 17/12/1997 tarihinde imzalanan ve 09/03/2000 tarihinde Ülkemiz yönünden yürürlüğe giren OECD "Uluslararası Ticari İşlemlerde Yabancı Kamu Görevlilerine Rüşvet Verilmesinin Önlenmesi Sözleşmesi", "yabancı rüşvet ile mücadele" özelinde yolsuzluk ile mücadelede uluslararası işbirliğinin zorunluluğunu ortaya koyan, ülkelerin kurumsal ve mevzuat yapılarının "yabancı rüşvetle mücadele"ye uyumlu hale getirilmesini öngören temel belgelerden birini oluşturmaktadır.

Sözleşmeye üye ülkelerin mevzuat ve kurumsal yapıları ile uygulamalarının Sözleşmeye uyumunu izlemek amacıyla Rüşvetle Mücadele Çalışma Grubu (Çalışma Grubu) oluşturulmuştur. Çalışma Grubu, Sözleşmeye taraf 41 ülke temsilcisi ile OECD Sekreteryasından oluşmakta ve rutin olarak yılda 4 kez Paris'te toplanmaktadır. Ülkemiz bakımından "ulusal eşgüdüm birimi" görevini ifa eden Bakanlığımız adına Genel Müdürlüğümüz, Çalışma Grubu toplantılarına düzenli olarak katılmaktadır.

Bu kapsamda, üye ülkeler, Çalışma Grubu içerisinden belirlenen iki üye ülkenin temsilcileri ile Sekreteryaya içerisinden görevlendirilen temsilcilerden oluşan bir "inceleme ekibi" tarafından incelemeye tâbi tutulmaktadır. İncelemeye tâbi tutulan ülke hakkında hazırlanan sualnamenin cevaplandırılmasının ardından; incelenen ülkeye ziyaret yapmakta ve o ülkenin kamu ve özel sektör ile yargı ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri ile görüşmeler gerçekleştirilmektedir. Bu aşamalardan sonra hazırlanan taslak rapor, Çalışma Grubu toplantılarında tartışmaya sunulurken keskinleştirilmektedir.

İncelenen ülkenin başarısız bulunması halinde, Çalışma Grubu tarafından o ülkeye uygulanması mümkün yaptırımlar şu şekilde sıralanmaktadır: İncelenen ülkenin her çalışma grubu toplantısında rapor sunmasının istenmesi, incelenen ülke hakkında çalışma grubu tarafından yayımlanan resmî açıklama, Çalışma Grubu Başkanının incelenen ülke üst düzey kamu görevlilerine mektup göndermesi, Çalışma Grubu içerisinden oluşturulacak temsilcilerin incelenen ülkeye giderek üst düzey hükümet yetkilileri ve kanun uygulayıcıları ziyareti, ülkenin yeniden incelemeye tâbi tutulması.

Ülkemiz bugüne kadar üç inceleme aşamasına tâbi tutulmuştur. Bunlardan birinci aşama incelemesi 2004 yılında, ikinci aşama incelemesi 2007 yılında ve ikinci aşama tekrar incelemesi ise 2009 yılında gerçekleştirilmiştir. Ülkemizin ikinci aşama incelemesinin bir yıl içerisinde tekrarlanmasına karar verilmesinin ardından, o tarihe kadar Dışişleri Bakanlığında

Corruption is one of the biggest obstacles for the economic and social growth of the societies. Due to the natural result of the globalization, it is an obligation for the states to compose effective international mechanisms and to have international cooperation for fighting against corruption.

OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions, which was signed on 17 December 1997 and entered into force for Turkey on 9 March 2000, is one of the basic instruments which presents the obligation of international cooperation for fighting against corruption specifically in fighting foreign bribery and provides for the compliance the institutional and legal structures of countries for fighting foreign bribery.

Working Group on Bribery (WGB) was established in order to monitor the compliances of the legal and institutional structure and implementations of the Member States with the Convention. WGB consists of representatives of 41 Member States and OECD Secretariat and meets routinely 4 times per year in Paris. Our General Directorate regularly attends the WGB meetings on behalf of our Ministry, acting as "National Coordination Unit".

In this context, Member States are evaluated by an "evaluation team" which consists of the representatives of two Member States and Secretariat. After responding the questionnaire prepared for the evaluated State, the on-site visit is carried out in the evaluated State and meetings are held with the representatives of public and private sectors, judicial authorities and NGO's. A draft report is prepared following these stages and is submitted at the WGB meetings for discussion and then finalized.

In the event that the state is found unsatisfactory, the following sanctions are implemented on that State by WGB: Requesting from the evaluated State to submit reports on every WGB meeting, public statement published by WGB for the evaluated State, sending letter to the high-level public officials of the evaluated State by the Chairman of the WGB, sending high-level mission consisting of the representatives of WGB in order to meet with high-level representatives of the government and law enforcement officials of the evaluated State, deciding to re-evaluate the State.

Turkey has three evaluation phases for today. In 2004 the first, in 2007 the second, and in 2009 phase two-bis evaluations were held. After it was decided for Turkey to be re-evaluated within the one year period, the mission for "coordination unit" which was held by Ministry of Foreign Affairs up to that date was taken over by Ministry of Justice under the letter of Prime Ministry dated 04/02/2008. The mission is still carried out by our General Directorate.

olan "koordinasyon makamı" görevi, Başbakanlığın 04/02/2008 tarihli yazısıyla, Bakanlığımıza verilmiştir. Bu görev halen Genel Müdürlüğümüz tarafından yürütülmektedir.

Üçüncü aşama incelemeleri 20 Ocak 2014 tarihinde başlamış; 14-17 Ekim 2014 tarihinde Rüşvetle Mücadele Çalışma Grubu nezdinde görüşülerek kabul edilen nihai rapor, 12 Kasım 2014 tarihinde Çalışma Grubu tarafından yayımlanmıştır.

Ülkemiz, üçüncü aşama incelemesini tekrara gerek görülmezsizin başarıyla tamamlamıştır. İnceleme sonucunda, diğer ülkeler bakımından rutin olarak uygulandığı gibi, Çalışma Grubu tarafından, Ülkemize Sözleşmenin uygulanması bakımından 9 başlık altında tavsiyede bulunulmasına ve Ülkemiz kanun uygulayıcılarının Sözleşme kapsamına giren bazı hususlara yönelik uygulamalarının takip edilmesine karar verilmiştir. Belirlenen takvime göre, Genel Müdürlüğümüz temsilcileri tarafından tüm tavsiye ve takip konuları hakkında, 2016 yılı Ekim ayında gerçekleştirilecek toplantıda, Çalışma Grubuna yazılı açıklamalarda bulunulacaktır.

Tüm tavsiye ve takip konularının bir arada değerlendirilmesinde, Çalışma Grubu tarafından Ülkemizden özellikle şu hususlarda mevzuatın gözden geçirilmesi veya değişiklik yapılmasının istenildiği görülmektedir: Yabancı kamu görevlisine rüşvet fiilinden özel-kamu ayırımı yapılmaksızın tüm tüzel kişilerin sorumlu tutulmasının sağlanması, yabancı rüşvet fiilinden sorumlu tüzel kişiler için Kabahatler Kanunu 43/A maddesinde öngörülen para cezasının artırılması, gerçek kişiler hakkında mahkumiyet koşulu aranmaksızın tüzel kişiler hakkında müsadere hükümlerinin uygulanması, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu kapsamında rüşvetle bağlantılı filler yönünden gerçek-tüzel kişi arasında idari para cezası uygulamasına ilişkin farkın ortadan kaldırılması, suç ihbar eden kamu görevlisi veya özel sektör çalışanının (muhbirin) korunması için etkili bir yasal mekanizma oluşturulması.

Ayrıca, kanun uygulayıcı makamlar bakımından Sözleşmenin uygulanması ve işbirliği noktasında farkındalığın artırılması, kamu kurumları arasında suçun tespiti yönünden işbirliğinin artırılması; suçun tespiti, etkin bir şekilde soruşturulması ve kovuşturulması için daha etkili mekanizmaların kullanılması, kamu ve özel sektörde Sözleşme hakkında farkındalık artırma faaliyetlerine devam edilmesi istenilmektedir.

Bir yandan üye ülkelerin üçüncü aşama incelemelerine ilişkin süreç devam ederken, diğer taraftan OECD Sekreteriyasının ülkelerin dördüncü aşama incelemeleri bakımından takvim belirlenmesine yönelik çalışmaları devam etmektedir. Ülkemizin bu inceleme aşaması bakımından inceleyici ülkeleri Japonya ve İsveç olarak belirlenmiştir. Ülkemiz hakkında dördüncü aşama inceleme taslak raporunun, 2023 yılı Mart ayında gerçekleştirilecek Çalışma Grubu Toplantısında görüşülmesi kararlaştırılmıştır.

Diğer taraftan, Türkiye, Slovakya ve Avusturya'nın inceleyici ülkesi olarak belirlenmiştir. Slovakya bakımından diğer inceleyici ülke Letonya olup, taslak raporun Grup Toplantısında görüşüleceği tarih 2021 yılı Mart ayıdır. Avusturya'nın diğer inceleyici ülkesi Almanya olup, hazırlanan taslak raporun görüşülme tarihi ise 2020 yılının Mart ayı olarak belirlenmiştir.

Phase three evaluations for Turkey began on 20 January 2014; the final report which was discussed in WGB on 14-17 October 2014 published by WGB on 12 November 2014.

Turkey has successfully finalized the phase three evaluations, without being subjected to re-evaluation. By the finalization of the evaluation, as it is routinely applied for the other Member States, it is decided by WGB for Turkey to recommend under 9 titles and to follow-up the implementation of Turkish law enforcement for some issues covered under the Convention. According to the determined calendar, the written explanations on all of the recommendations and follow-up issues will be submitted by the representatives of our General Directorate at the meeting which will be held on October, 2016.

Once all recommendations and follow-up issues are interpreted, it is observed that WGB requests from Turkey to review or amend its legislation about these issues: to ensure holding all legal persons responsible, without the distinctions of real - legal persons, regarding the bribery to the foreign public officials, to increase the fine governed under Article 43/A of the Misdemeanours Law for the legal persons responsible for foreign bribery, to implement the confiscation provisions for the real persons without the requirement of conviction for natural persons, to avoid the difference between real - legal persons regarding the implementation of administrative fines for the bribery-related acts within the scope of Tax Procedure Law numbered 213, to compose effective legal mechanism to protect public official or private sector employee (whistle-blower).

Furthermore, it is requested to raise awareness about implementation of the Convention and cooperation between law enforcement officials, to increase the cooperation between public institutions for detecting the crime; to use more effective mechanisms to investigate and prosecute crime effectively, to continue the activities of raising awareness of the public and private sector about the Convention.

On one hand, the process about the phase three evaluations continues, on the other hand, the works for determining the calendar for phase four evaluations by the OECD Secretariat are pending. Japan and Sweden are determined as the examiner States for this evaluation phase of Turkey. It is decided to discuss phase four evaluation draft report for Turkey on the WGB meeting which will be held on March, 2023.

Besides, Turkey is determined as the examiner State of both Slovak Republic and Austria. The other examiner state of Slovak Republic is Latvia, and draft report will be discussed on the Group Meeting on March, 2021. The other examiner state of the Austria is Germany, and the discussion date of the draft report is determined as March, 2020.

ALMANYA FEDERAL BAŞSAVCISININ ZİYARETİ

Visit of German Federal Chief Public Prosecutor

Almanya Federal Yüksek Mahkemesi Başsavcısı Sayın Dr. Peter FRANK, 21 Ocak 2016 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Sayın Selahaddin MENTEŞ tarafından kabul edilmiştir. Ziyaret sırasında Almanya Federal Yüksek Mahkemesi Başsavcılığı ve Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü yetkilileri hazır bulunmuştur. Heyetler arası görüşmede terörizmle mücadele konusunda uluslararası işbirliğinin önemi vurgulanmıştır.

Dr. Peter FRANK, Chief public prosecutor of German Federal High Court was received by our Deputy Undersecretary Selahaddin MENTEŞ on 21 January 2016. During the visit, executives from German Federal High Court Chief Public Prosecutor's Office and executives from General Directorate of International Law and Foreign Relations were

also present. During the meeting the importance of international cooperation in fight against terrorism was emphasized.

12 Ocak 2016 tarihinde meydana gelen terör saldırısı ile ilgili olarak Almanya ve Türkiye'de devam etmekte olan ceza soruşturmalarının başarı ile sonuçlandırılabilmesi için iki ülke makamlarının bilgi-belge paylaşımına yönelik adli yardımlaşma taleplerinin uluslararası sözleşmeler çerçevesinde mümkün olduğunca hızlı ve geniş kapsamlı bir şekilde karşılanması konusunda mutabık kalınmıştır.

In the meeting, the parties agreed on fast and comprehensive procurement of legal assistance requests, within the framework of international conventions, aiming to share information and documents between the authorities of two states, with the purpose of concluding the ongoing investigations in Turkey and Germany related to the terrorist attack on 12 January 2016.

SIRBİSTAN YÜKSEK YARGI HEYETİNİN ZİYARETİ

Visit of Serbian Delegation of High Judiciary

Sırbistan Yüksek Temyiz Mahkemesi Başkanı Sayın Miloyeviç DRAGOMIR ve beraberindeki heyet, 23 Şubat 2016 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Sayın Basri BAĞCI tarafından kabul edilmiştir. Ziyarete iki ülke arasındaki adli işbirliğinin geliştirilmesi arzusu dile getirilmiş, ayrıca her iki ülkenin Avrupa Birliği'ne katılım sürecindeki tecrübeleri konusunda karşılıklı bilgi paylaşımında bulunulmuştur.

Serbian Head of High Court of Appeal, Miloyeviç DRAGOMIR and his accompanying delegation were received by our Deputy Undersecretary Basri Bağcı on 23 February 2016.

During the visit, both parties expressed their desire to enhance judicial cooperation between the two states and they shared information mutually regarding the experiences of both states in the process of accession to EU.

Kişisel veri, kişilerin adları, adresleri, iletişim bilgileri, sağlık, din, ve özel hayatlarına dair belirli veya belirlenebilir bir kişiyle ilgili tüm bilgilerdir. Günlük hayatımızın hemen her alanında kullanılan bu türden bilgilerin hukuka aykırı bir şekilde kullanılıp paylaşılmasının önlenmesi hem insan haklarının hem de temel kişi hak ve özgürlüklerinin bir gereğidir. Kişisel veriler artık hayatımızın her kesiminde hem kamu hem özel sektör tarafından yaygın olarak kaydedilmekte, üçüncü kişilere transfer edilmekte ve paylaşılmakta, bir başka ifade ile bu veriler işlenmektedir. Özellikle sanal alemde bu bilgilerin çok sık olarak işlendiği hatta kötüye kullanıldığı görülmektedir.

Anayasamızın "Özel hayatın gizliliği ve korunması" üst başlığını taşıyan 20 nci maddesinde, herkesin kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahip olduğu belirtilerek, bunların ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebileceği hükme bağlanmıştır. 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun (TCK) 135 vd. maddelerinde de, kişisel verilerin hukuka aykırı olarak işlenmesi suç sayılmıştır.

Diğer yandan, Ülkemiz tarafından 28/01/1981 tarihinde imzalanan "Kişisel Verilerin Otomatik İşleme Tabi Tutulması Karşısında Bireylerin Korunmasına Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi" (Sözleşme, ETS 108), 30/01/2016 tarih ve 6668 sayılı kanunla TBMM tarafından kabul edilmiş, Resmi Gazete'nin 18/02/2016 tarih ve 29628 sayılı mükerrer sayısında yayımlanmıştır. Böylece Avrupa Konseyinin kurucu ülkelerinden olan Ülkemiz, temel bir Konsey Sözleşmesi olan bu Sözleşmeyi onaylayarak konu hakkında güçlü bir hukuksal çerçeve çizmiştir.

Nihayet, bahsi geçen Sözleşmenin Ek Protokolü olan "Kişisel Nitelikteki Verilerin Otomatik İşleme Tabi Tutulması Karşısında Bireylerin Korunmasına İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesine Denetleyici Otoriteler ve Sınır aşan Veri Akışlarına Ek Protokol"ün (ETS No:181) onay süreci de tamamlanmış bulunmaktadır. Ek Protokol'e dair onay kanunu tasarısı, 20/04/2016 tarihli ve 6705 sayılı kanunla kabul edilmiş ve Resmi Gazetenin 5 Mayıs 2016 tarihli ve 29703 sayılı nüshasında yayımlanmıştır.

Tüm bu düzenlemelere rağmen, Ülkemizde kişisel verilerin işlenmesi ile ilgili, bu güne kadar müstakil, yeterli ve açık bir yasal düzenleme bulunmamaktaydı. Bu eksiklik, bu bilgilerin bilinçsiz ve kontrolsüz bir şekilde işlenmesine zemin hazırladığından, bir çok temel hak ve özgürlükler ihlal edilmekteydi. Yine, Ülkemizde kişisel verilerin işlenmesi sürecini kontrol edecek ve düzenleyecek bir

Personal data refers to all data such as names, addresses, contact details, specific or identifiable information of health, religion and private lives of persons. It is a necessity of fundamental personal rights and freedoms and human rights to prevent unlawful usage and share of such information, as these data can be used in almost all fields of our daily life. Personal data is extensively recorded in our lives by both public and private sectors, also transferred to and shared with third parties. In other words, they are processed. It is observed that these data is especially processed and even misused in the cyber world.

Article 20 of our Constitution, with heading "Privacy and Protection of Private Life" states that everyone has the right to demand the protection of his/her personal data. It is also governed that exceptions to this right occurs only for certain cases prescribed by law or depending on personal consent to process such data. Article 135 (and following) of Turkish Criminal Code Law No. 5237 considers unlawful processing of personal data as an offense.

On the other hand, "Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data" (Convention, ETS 108), was adopted by Grand Turkish National Assembly on 30/01/2016, by the enacted law no 6668 and then was published in the duplicate Official Gazette dated 18/02/2016 and numbered of 29628. Through this decision, our country, as a founding member of the European Council, determined a strong legal framework by ratifying this Convention which is a fundamental Council Convention.

Finally, efforts to ratify the "Additional Protocol to the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data regarding supervisory authorities and transborder data flows" (ETS No. 181) are ongoing. Draft Adoption Law regarding this Additional Protocol was adopted on 7 April 2016 at the Foreign Affairs Committee. Enactment of this draft is expected soon.

In spite of all those regulations, to date, there were no independent, sufficient and clear legal regulations in our Country regarding personal data processing. This deficiency led to processing of those data in an unconscious and uncontrolled way and that caused infringement of many fundamental rights and freedoms. Likewise, as there was no institution in charge of controlling and regulating the process of personal data processing in our Country, there was a perception in the

kurum bulunmadığından, kamuoyunda “fişleme” olarak ifade edilen, herhangi bir hukuki dayanağı olmaksızın, kişilerin özel ve nitelikli bilgilerinin kaydedildiği ve arşivlendiğine dair bir algı mevcuttu. Nihayet kişisel verilerin korunması kurumunun açık ve müstakil olarak düzenlenmemiş olması; başta adli, askeri, idari ve istihbarî alanlarda olmak üzere, hem AB ülkeleri hem diğer ülkeler hem de uluslararası kurum ve kuruluşlarla işbirliğinde zorlukların yaşanmasına sebebiyet vermektedir.

24/3/2016 tarih ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanununun kabulü ile kişisel verilerin korunması konusunda büyük mesafe kat edilmiştir. 7 Nisan 2016 tarihli ve 29677 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 24/3/2016 tarih ve 6698 sayılı Kişisel Verilerin Korunması Kanunu (Kanun) konuya dair geniş kapsamlı düzenlemeler yapmıştır. Yapılan son yasal değişiklikler ve konuya dair temel nitelikteki söz konusu kanunun kabulü ile, kişisel verilerin uluslararası standartlara uyumlu, çağdaş ve özgürlükçü bir yaklaşımla düzenlenerek koruma altına alınması ve kamuoyundaki endişeler giderilmesine vesile olmuştur.

Kanunda, özel hayatın gizliliği ve temel hak ve özgürlüklerin korunması amacıyla kişisel veri ve özel nitelikli kişisel veri kavramı tanımlamakta, bu tür verilerin işlenmesi, anonim hale getirilmesi ve paylaşılması konusunda hak, sorumluluk ve güvenceler getirmektedir. Kanun ile birlikte idari ve mali özerkliğe sahip ve kamu tüzelkişiliğini haiz "Kişisel Verilerin Korunması Kurumu" kurulmuştur. Bu Kurum şikayet üzerine veya ihlal iddiasını öğrenmesi durumunda resen görev alanına giren konularda gerekli incelemeyi yapmakla görevlidir. Kanun cezai düzenlemeler anlamında TCK'nın 135 ve devamı maddelerine atıfta bulunmuş, kabahatler bakımından idari para cezaları ihdas etmiştir.

Kanunun 1 inci maddesinde gösterilen amacı, 3 üncü maddesinde yapılan kişisel veri ve bunların işlenmesi tanımı ile kişisel verileri korumaya yönelik öngörülen mekanizmalar göz önüne alındığında, yukarıda bahsi geçen Sözleşmeyle uyumlu bir şekilde, kişisel verilerin korunması ve işlenmesi konusunda güçlü ve etkili bir sistem kurarak kişisel veri kapsamında kalan kişi hak ve özgürlüklerini etkili bir şekilde güvenceye altına aldığı görülmektedir.

society that private and qualified personal data were recorded and archived under the well-known name of "tagging" without any legal grounds. Consequently, deficiency of such an independent and clear institution which undertakes the protection of personal data caused problems in cooperation with EU countries, other states and international institutions and organizations, especially in judicial, military, administrative and informative areas.

It has been a remarkable progress in protection of personal data to adopt the Law on Protection of Personal Data dated 24/3/2016 and numbered 6698. This law was published in the Official Gazette dated 7 April 2016 and numbered 29677 and it introduced comprehensive arrangements concerning the issue. Latest legal amendments and adoption of the said relevant fundamental law have led to protection of personal data with a contemporary and liberalistic approach in compliance with international standards and also served to remove the concerns of the public opinion.

The law defines the concepts of personal data and personal data in private nature for the purposes of privacy of private life and protection of fundamental rights and freedoms. It also brings about rights, obligations and safeguards regarding processing, anonymization and sharing such data. By means of this law, the "Institution of Protection of Personal Data" has been established, which has administrative and financial autonomy and which is a public entity. Upon a complaint or a claim of infringement, this institution is designated to conduct the necessary investigation ex officio regarding the issues that fall into its area of responsibility. In terms of penal arrangements, the law refers to Articles 135 (and following) of the Turkish Criminal Code and also introduces administrative fines for misdemeanors.

Considering the purpose indicated in the article 1 of the law, definition of personal data and their processing mentioned in article 3 and mechanisms set forth for protection of personal data, in accordance with the above-mentioned Convention, it is very well understood that, concerning protection and processing of personal data, the law secures effectively the personal rights and freedoms within the scope of personal data, through establishing a strong and effective system.

PAKİSTAN HESAPVEREBİLİRLİKTE SORUMLU ÜLKE BAŞSAVCISI SAYIN WAQAS QADEER DAR'IN ZİYARETİ

Pakistan Chief Public Prosecutor, Responsible From Accountability, Waqas Qadeer Dar's Visit

Pakistan Hesapverebilirlikten Sorumlu Ülke Başsavcısı Sayın Waqas Qadeer DAR, 28 Nisan 2016 tarihinde Bakan Yardımcımız Sayın Bilal UÇAR tarafından kabul edilmiştir. Sayın Waqas Qadeer DAR, Bakanlığımız ve Türk Yargı Sisteminin yapısı ve işleyişi konularında bilgilendirilmiş ve karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur. Genel Müdürlüğümüz ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan ilgililer de hazır bulunmuştur

Waqas Qadeer DAR, Pakistan Chief Public Prosecutor, Responsible from Accountability, was received by our Deputy Minister Bilal UÇAR on 28 April 2016. He was informed about the structure and functioning of Ministry and Turkish Judiciary, and also mutual exchange of views took place. Representatives from our General Directorate and Chief Public Prosecutor's Office of Supreme Court were also present at the meeting.

K.K.T.C. YÜKSEK MAHKEME BAŞKANLIĞI HEYETİNİN ZİYARETİ

Visit Of Delegation of the T.R.N.C. High Court

Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığı'nın düzenlediği "Aile Hukuku, İdare Hukuku ve AB Hukuku konulu çalışma ziyareti" kapsamında ülkemize gelen Sayın Tanju Öncül başkanlığındaki K.K.T.C Yüksek Mahkeme Başkanlığı Heyeti, 25 Mart 2016 tarihinde Müsteşar Yardımcımız Sayın Selahaddin MENTEŞ tarafından kabul edilmiştir. Heyete, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğünden yetkililer eşlik etmiştir.

On 25 March 2016, the Delegation from High Court of TRNC (Turkish Republic of Northern Cyprus) presided by Mr. Tanju ÖNCÜL was received by Deputy Undersecretary Selahaddin MENTEŞ, during the "Working Visit On Family Law, Administrative Law and EU Law" hosted by Turkish Justice Academy. The delegation was accompanied with executives from General Directorate of International Law and Foreign Relations.

ARNAVUTLUK YÜKSEK MAHKEME BAŞKANININ ZİYARETİ

Visit of Head of Albanian High Court

Arnavutluk Yüksek Mahkeme Başkanı Sayın Xhezair ZAGANJORİ, Yargı Okulu Eğitici ve Yöneticileri ile hâkimsavcı adaylarından oluşan heyet 07-12 Mart 2016 tarihlerinde Ülkemize resmî bir ziyaret gerçekleştirmiştir. Konuk heyet Müsteşar Yardımcımız Sayın Mustafa EROL tarafından kabul edilmiş ve adli konularda fikir alışverişinde bulunulmuştur. Görüşme esnasında Sayın EROL'a, Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü yetkilileri eşlik etmişlerdir.

Xhezair ZAGANJORİ, Head of Albanian High Court and his accompanying delegation of Trainers and Managers of Judicial School and candidate judges and prosecutors, paid an official visit to our Country between the dates of 07-12 March 2016.

The guest delegation was received by our Deputy Undersecretary Mustafa EROL and they exchanged their views concerning judicial matters.

During the meeting, Mr. EROL was accompanied by executives from General Directorate of International Law and Foreign Relations.

Avrupa Birliği Vize Serbestisi Yol Haritası kapsamında, Ülkemizin taraf olduğu uluslararası hukuk mevzuatına dahil edilmek üzere çalışmalar sürdürülen sözleşmelerden birisi de “Çocuk Nafakası ve Diğer Aile Nafaka Türlerinin Uluslararası Tahsiline İlişkin Sözleşme”. 5-23 Kasım 2007 tarihleri arasında düzenlenen 21. Lahey uluslararası Özel Hukuk Konferansı sırasında imzaya açılan ve Avrupa Birliği'nin kurum olarak taraf olduğu 38 sayılı Sözleşmeye beyan yolu ile katılmak mümkündür.

Söz konusu Sözleşme, halihazırda nafaka işlemlerinin yürütülmesinde esas alınan 20 Temmuz 1956 tarihli Nafaka Alacaklarının Uluslararası Tahsili Hakkında New York Sözleşmesi ve 2 Ekim 1973 tarihli Nafaka Yükümlülüğü konusundaki Kararların Tanınması ve Tenfizine İlişkin Lahey Sözleşmesi'ne göre bazı farklı düzenlemeler getirmektedir. Bu yeniliklerin belli başlıları şunlardır:

1- 1956 tarihli Sözleşme tartışmasız üstsoy, altsoy ve eşe karşı nafakaları korumaktadır. 2007 tarihli Lahey Sözleşmesi de kural olarak çocuklara yönelik nafakalar için ihdas edilmiştir. Ancak akıt devletler sözleşme hükümlerini aile hukuku veya muhtaçlıktan kaynaklanan diledikleri nafaka türlerine teşmil edebilecek, böylece bu devletler arasında kabul edilen nafaka türleri için de Sözleşme hükümleri geçerli olacaktır.

2- Mevcut uygulamada acil haberleşmeler için elektronik posta veya faks kullanılsa da esas olan resmi yazışmadır. 2007 tarihli Lahey Sözleşmesinde ise merkezi makamlar arasındaki iletişimin en hızlı ve masrafsız yolla yapılacağı düzenlenmiştir. Ancak bu iletişim yolunun hangisi olduğu somutlaştırılmamıştır. Bu sebeple ödeme veya borç teyidi, dosyanın kapatılması, onaylı belge gönderimi gibi konularda resmi yazışma dışında muteber bir hızlı haberleşmenin nasıl yapılacağı açık değildir. (Lahey Konvansiyonu Genel Sekreter Yardımcısı Christophe Bernasconi, “Türkiye'nin e-Devlet girişimleri ve bunların uygulanması ile ilgili etkileyici performansı göz önüne alındığında, Lahey Konvansiyonu Daimi Bürosu doğal olarak Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanlığı, İnternet Geliştirme Kurulu, Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, İstanbul Bilgi Üniversitesi Bilişim ve Teknoloji Hukuku Enstitüsü gibi Türkiye'deki ilgili kurumlarla iletişime geçmekte ve bu kurumların bu önemli projeye katkılarını rica etmektedir.” ifadelerini kullanmıştır.)

3-1956 tarihli Sözleşmeye göre borçlunun bulunduğu ülkenin babalık davası açma yetkisi bulunmamaktadır. 2007 tarihli Lahey Sözleşmesi ise, talep edilen devletin merkezi makamına gerektiğinde soybağının tespiti davası açma yetkisi tanıyarak işlemin kesin olarak sonuçlandırılmasını amaçlamıştır. (Örneğin Hollanda mevzuatında nafakaya hükmedebilmek için evvela babalık ilişkisinin kanıtlanması gerekli değildir. Davacı DNA testi yaptırmayı kabul ettiğini

One of the conventions under the European Union Freedom Visa Roadmap, which Turkey is a party of, and the works on which are underway for being added to the international law legislation, is “The Convention on the International Recovery of Child Support and Other Forms of Family Maintenance”. States were given the opportunity to accede by declarations to 38 conventions, opened for signature at the 21st the Hague International Private Law Conference, held from 5th to 23rd November 2007, to which the European Union is a party as an organisation.

This Convention introduces certain different regulations, under the New York Convention on the Recovery Abroad of Maintenance, of 20 July 1956 and The Hague Convention of 2 October 1973 on the Recognition and Enforcement of Decisions Relating to Maintenance Obligations, which are taken here as a basis for conducting maintenance procedures. Some of these innovations are:

1- *The 1956 Convention undoubtedly protects maintenance to ascendants, descendants and the spouse. The 2007 Hague Convention has also in principle been concluded for child support. However, the contracting states will be able to adapt the provisions of the convention to any types of maintenance arising out of family law or dependency, in this way the provisions of this Convention shall apply for the types of maintenance, agreed upon between these states as well.*

2- *In this implementation, urgent communications can be transmitted via e-mail or fax, but only the official correspondence shall be counted as essential. The Hague Convention of 2007 provides that communication between central authorities shall be conducted in the fastest and in the least expensive way. But the exact way is not specified. For this reason, on subjects such as confirmation of payment or debt, closing the file, sending of a certified document, it is not clear how is a binding swift communication going to be made.*

(The Secretary-General of the Hague Conference on Private International Law, Christophe Bernasconi, said “Taking into consideration the electronic State attempts of Turkey, and its impressive performance concerning its application, the Permanent Bureau of the Hague Convention naturally communicates with institutions in Turkey, such as the Ministry of Transport, Maritime Affairs and Communications, Internet Development Board, Information Technologies and Communications Authority, Istanbul “Bilgi” University and the Institute of Technology and Law, and the Bureau requests their contributions to this important project”.)

3 - *According to the 1956 Convention, the state of location of the debtor has no right to bring a paternity case. The Hague Convention of 2007 gives to the Central*

beyan etmiş, davalı buna yanaşmamış veya davaya hiç cevap vermemişse Hollanda mahkemeleri nafakaya karar verebilmektedir.)

4- 2007 tarihli Lahey Sözleşmesinde, nafaka kararını almaya yetkili merciin yer bakımından yetkisi 1973 tarihli Sözleşmeye göre daha ayrıntılı düzenlenmiştir. Çocuklara yönelik nafakalar dışında, tarafların yetki anlaşması yapmasına imkan veren Sözleşme kapsamında korunacak nafakalar, belirlenen yetki kurallarına göre salahi yetli devlet makamlarınca alınmış olmalıdır. Aksi hâlde, tanıma ve tenfiz başvurusu reddedilebilir.

5- Mevcut uygulamada merkezi makamlar, nafaka kararının iç hukuka göre tanıma ve tenfiz şartlarını taşınamaması veya borçlunun ekonomik durumunun icra takibinin semeresiz kalacağı izlenimini vermesi halinde tenfiz sürecini hiç başlatmamaktadır. Ancak 2007 tarihli Lahey Sözleşmesi, tanıma ve tenfiz sürecinde merkezi makamların yetkisini daraltarak başvuruların kayda alınıp derhal tenfiz işlemini yapacak merciye gönderilmesi yükümlülüğü getirmiştir. Öyle ki bu hususta seçimlik usul dahi düzenlenmiştir.

6- Nafakaya ilişkin idari kararların tanınıp tenfiz edilmesi 1973 tarihli Sözleşmeye göre de mümkündür. Ancak hukukumuz açısından nafaka alacağı sadece mahkeme kararı ile ihdas edilebileceğinden, 1973 tarihli Lahey Sözleşmesi'nin bu konuda redde cevaz veren 5. maddesine dayanarak, Ülkemiz kamu düzeni gerekçesiyle bu uygulamayı benimsememiştir. Ancak 2007 tarihli Lahey Sözleşmesine göre, idari kararlarla öngörülen nafakalar için tanıma ve tenfiz yapılmayacağına yönelik bir çekince caiz olmadığından, açık bir çekinceyle desteklenemeyen uygulamamıza itirazlar ileri sürülebilmektedir. Hatta 2007 tarihli Sözleşme, daha da ileri giderek koşullarını dahi belirlemediği nafaka anlaşmalarına tanıma ve tenfiz imkanı getirmektedir. Ancak bu konuda Sözleşmeye çekince koymak mümkündür.

7- Mevcut uygulamada yazışma dili, talep edilen devletin resmi dilidir. Ancak kolaylık açısından özellikle İngilizce tercih edilmektedir. 2007 tarihli Lahey Sözleşmesi de, başvuru için gerekli belgelerin talep edilen devletin resmi diline tercüme ettirileceğine ilişkin hükümleri korumuş, ancak yazışma için bu dilin yanı sıra İngilizce ve Fransızca'yı geçerli kabul etmiştir. Bu iki dilden yalnız birine çekince koymak mümkündür.

8- 2007 tarihli Lahey Sözleşmesinin, örtüştüğü nispette 1956 tarihli BM Sözleşmesi, 1973 tarihli Lahey Sözleşmesi ve 15 Nisan 1958 tarihli Çocuklara Karşı Nafaka Yükümlülüğü Konusundaki Kararların Tanınmasına ve Tenfizine İlişkin Lahey Sözleşmesinin yerine geçeceği; hukuki tebligat, hukuki istinabe ve hukuk usulüne ilişkin diğer Lahey sözleşmeleri için ise etkilemezlik kuralının geçerli olacağı açıkça düzenlenmiştir.

Authority of the Requested State the right to bring a paternity case to finalize the case. (e.g. under the laws of the Netherlands, in order to render a maintenance decision, it is not necessary first to prove the paternity relation. If the claimant declares his consent for a DNA test, the respondent refuses or does not respond to the case at all, the Dutch Courts have the jurisdiction to decide in favour of maintenance.)

4- In the 2007 Hague Convention, the jurisdiction of the authority to decide on maintenance is provided in a more detailed way in comparison to the 1973 Hague Convention. Except for child supports, maintenances protected under the Convention, which allows the parties to make a jurisdiction agreement, must be decided upon by the competent state authorities. Otherwise the application for recognition and enforcement can be rejected.

5- In this implementation, in the event that central authorities are of the opinion that the maintenance decision does not meet the recognition and enforcement conditions of the domestic law, that the debt execution proceedings shall bear no results, they shall not start the recognition process at all. The 2007 Hague Convention, however, has narrowed the power of central authorities in the recognition and enforcement process, by introducing the obligation to immediately register and forward the incoming applications to the authority designated for the enforcement process. Even an optional method has been provided in this regard.

6- Recognition and enforcement of administrative decisions for maintenance is also possible according to the 1973 Convention. In the legislation of Turkey, however, maintenance credit is only established by way of court decisions, therefore based on Article 5 of the 1973 Hague Convention, Turkey has not adopted this practice on the grounds of its public order.

Under the 2007 Hague Convention, however, there is no reservation option banning the recognition and enforcement of maintenances, provided for in administrative decisions, it is possible that objections are put forward against this practice of Turkey. The 2007 Convention went even further and introduced a recognition and enforcement option to maintenance agreements, even the conditions of which are not set out. It is possible, however, to make reservations to the Convention.

7- In this implementation the language of correspondence is the official language of the requested state. However English shall be preferred for simplicity. The 2007 Hague Convention has kept the provisions, concerning translation of the application documents into the language of the requested state, but it has also adopted English and French in addition to that language. It is possible to make reservations only to one of these two languages.

8- The 2007 Hague Maintenance Convention replaces the 1956 UN Convention, the 1973 Hague Convention and the Hague Convention of 15 April 1958 concerning recognition and enforcement of decisions relating to maintenance obligations towards children. The Convention does not effect the Hague Conventions on the service abroad of judicial and extrajudicial documents in civil and commercial matters, on civil procedure, and on the taking of evidence abroad.

ABD ADALET BAKANLIĞI ULUSLARARASI İŞLER BİRİMİ TEMSİLCİLERİ İLE TOPLANTI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Visit Of U.S. Ministry Of Justice, International Affairs Division To Our General Directorate

Amerika Birleşik Devletleri Adalet Bakanlığı Uluslararası İşler Birimi yetkilisi Sayın Michael DICK ve beraberindeki heyet, 21 Ocak 2016 tarihinde Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun MERT'i ziyaret etmiştir. Ziyaret vesilesiyle, iki ülke arasındaki mevcut adli işbirliğinin geliştirilmesi ve daha ileriye götürülmesi için atılacak adımlara ilişkin hususlar ele alınmıştır.

Our General Director Dr. Harun Mert received Michael DICK, U.S. Ministry of Justice, International Affairs Division executive and his accompanying delegation on 21 January 2016. On that occasion, enhancement of judicial cooperation between two states and steps to be taken for improving the mutual relations, were dealt with.

MACARİSTAN BÜYÜKELÇİSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARET ETTİ

Hungarian Ambassador Paid A Visit to Our General Directorate

Macaristan Büyükelçisi Sayın Gábor KISS, 17 Şubat 2016 tarihinde Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun MERT'i ziyaret etmiştir. Görüşmede ülkelerimiz arasında ilişkilerin geliştirilmesi ve karşılıklı istişare toplantıları yapılmasının yararlı olacağı paylaşılmıştır.

The Hungarian Ambassador Gábor KISS visited our General Director Dr. Harun Mert on 17 February 2016. During the visit, both parties agreed on enhancement of relations between two states and holding mutual consultation meetings.

BELÇİKA BÜYÜKELÇİSİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜMÜZÜ ZİYARET ETTİ

Belgian Ambassador Visited Our General Directorate

Belçika Büyükelçisi Sayın Marc Trenteseau, 21 Nisan 2016 tarihinde Genel Müdürümüz Sayın Dr. Harun MERT'i ziyaret etmiştir. Uluslararası adli işbirliğinin geliştirilmesi amacıyla soykırım, insanlığa karşı suçlar ve savaş suçları konularında adli yardımlaşma ve iade konularını kapsayan çok taraflı bir sözleşme yapılmasına yönelik Belçika yetkili makamlarının yaklaşımı hususunda karşılıklı görüşler paylaşılmıştır.

Belgian Ambassador Marc Trenteseau visited our General Director Dr. Harun Mert on 21 April 2016. With a view to enhance international judicial cooperation, mutual views were shared about the approach of Belgian competent authorities regarding drawing up a multilateral agreement including the matters of legal assistance concerning genocide, crimes against humanity, war crimes and extradition.

BAKAN YARDIMCISI UÇAR, OECD RÜŞVETLE MÜCADELE TOPLANTISINA KATILDI

Deputy Minister Of Justice Uçar attended to The OECD Meeting On Fight Against Bribery

Adalet Bakan Yardımcısı Sayın Bilal UÇAR, 16 Mart 2016 tarihinde Fransa'nın Paris şehrinde gerçekleştirilen "OECD Yabancı Rüşvetle Mücadele Bakanlar Toplantısı"na katılmıştır.

Sayın UÇAR, toplantı sırasında yaptığı konuşmada, genel olarak yolsuzluk ve rüşvetle mücadelede uluslararası işbirliğinin önemine dikkat çekerek; katılımcılara ülkemizin bu alandaki azim ve kararlılığını ortaya koyan mevcut çalışmalarını ile ulusal ve uluslararası düzeyde atmış olduğu adımlar hakkında bilgi sunulmuştur.

Toplantı kapsamında, katılımcı ülkelerin heyet başkanları tarafından yolsuzluk ve rüşvetle mücadelede işbirliği ile ülkelerin bu alandaki gayretlerinin önemine işaret eden bir Bakanlar Deklarasyonu kabul edilmiştir.

Deputy Minister of Justice Bilal UÇAR attended the "OECD meeting of Ministers regarding Fight against Foreign Bribery", held in Paris on 16 March 2016.

He gave a speech at the meeting and underlined the importance of international cooperation in fight against corruption and foreign bribery. He also enlightened the participants about the efforts set forth by our Country which proves its determination and decisiveness in this field and also mentioned the steps taken by our Country in national and international bases.

In the scope of the meeting a Declaration of Ministers was adopted by the heads delegations of participant states which remarks the importance of the cooperation in fight againsts corruption and foreign bribery and which points out the imprtance of efforts of the countries in this field.

MÜSTEŞAR YARDIMCISI KOCAMAN'IN GÜRCİSTAN ZİYARETİ

Deputy Undersecretary Yüksel Kocaman's Visit To Georgia

Müsteşar Yardımcısı Sayın Yüksel KOCAMAN başkanlığında Bakanlığımız heyeti 21-24 Şubat 2016 tarihleri arasında ikili ve teknik düzeyde görüşmelerde bulunmak üzere Gürcistan'a bir ziyaret gerçekleştirmiştir.

Ziyaret kapsamında, iki ülke arasındaki hükümlü nakli başta olmak üzere adli işbirliğinin geliştirilmesi ve sorunların aşılmasına yönelik çalışma toplantısı düzenlenmiş, cezaevi ziyaret edilerek tutuklu ve hükümlü vatandaşlarımızla görüşülerek sorunları dinlenmiştir.

A delegation from Ministry - presided by Deputy Undersecretary Yüksel KOCAMAN - paid a visit to Georgia between the dates of 21-24 February 2016, with a view to carry out bilateral and technical negotiations.

Within the scope of the visit, a work meeting was held for enhancing judicial cooperation -primarily the issue of transfer of convicts and overcoming relevant problems. Then the delegation visited a prison and listened to the problems of our sentenced citizens.

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ KARARLARININ İCRASI SÜRECİNDE DAVALARIN STANDART VE GELİŞTİRİLMİŞ USULDE SINIFLANDIRILMASI

CLASSIFICATION OF CASES UNDER THE STANDARD OR ENHANCED PROCEDURE DURING THE EXECUTION OF THE JUDGMENTS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Avrupa Konseyine üye ülkeler, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM), Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin (AİHS) ihlal edildiğini tespit eden kesinleşmiş kararları ile dostane çözüme ilişkin kararlarına uymakla yükümlüdürler (AİHS m. 46 ve 39/4).

AİHM kararlarının icrası süreci, Avrupa Konseyi üyesi 47 ülkenin temsilcilerinden oluşan Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesince (Committee of Ministers-Comitédes Ministres) takip edilmektedir. İcra sürecinde izlenen denetim usulü 2011 yılından itibaren farklı bir şekilde uygulanmaya başlanmış, bu bağlamda denetimin etkinliği ve verimliliğine ayrı bir önem atfedilmiştir.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi yardımcıları; 18-19 Şubat 2010 tarihinde gerçekleştirilen 'Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Geleceğine İlişkin Üst Düzeyli Konferans'sonucu kabul edilen Interlaken Deklarasyonun uygulanmasına yönelik açık uçlu bir çalışma grubu (GT-SUIVI.Interlaken) kurulmasına karar vermişlerdir. Söz konusu çalışma grubunun hazırlıkları kapsamında AİHM kararlarının uygulanması bağlamında günün gerekliliklerine uygun ve gerçekçi bir denetim yöntemi geliştirilmesi yönünde çalışmalar yapılmıştır. Bu kapsamda, Bakanlar Komitesi yardımcılarının 1100. toplantısında (Aralık 2010), 1 Ocak 2011 tarihinden itibaren uygulanmak üzere yeni bir 'çift yönlü denetim sisteminin' (new twin track supervision system-nouveau système de surveillance à deux axes) uygulanması hususunda mutabakata varılmıştır.

Uygulamaya konulan çift yönlü denetim sistemine göre; tüm kararlar 'standart usul'de (standard procedure-procédure standard) incelenmekle birlikte, konunun kendine has özelliklerinin gerektirmesi halinde kararlar 'geliştirilmiş usulde' (enhanced supervision-procédure soutenue) incelenmektedir. Acil bireysel önlemlerin alınmasını gerektiren kararlar, pilot kararlar, yapısal ve/veya karmaşık sorun teşkil ettiği Mahkeme veya Bakanlar Komitesince tespit edilen kararlar ve nihayet devletler arası davalar geliştirilmiş usulde incelenmektedir.

Bununla beraber, denetim sürecinin herhangi bir safhasında, üye Devletlerin veya Sekretaryanın (AİHM kararlarının icrasının denetimi açısından Bakanlar Komitesinin sekretarya görevi, Avrupa Konseyi İnsan Hakları ve Hukukun Üstünlüğü Genel Müdürlüğü altında faaliyet gösteren AİHM Kararlarının İcrası Dairesi tarafından yerine getirilmektedir.) talebi üzerine bir dava geliştirilmiş usulde incelenebilmektedir.

The Council of Europe member States are obliged to comply with the final judgments of the European Court of Human Rights ("the Court") finding violations of the European Convention on Human Rights ("the Convention") as well as the Court's decisions relating to friendly settlements (Articles 46 and 39 § 4 of the Convention).

The execution of Court's judgments is supervised by the Committee of Ministers consisting of the representatives of 47 member States of the Council of Europe. Since 2011, a different implementation method has been adopted in relation to the supervision procedure followed during the execution process. In this connection, particular importance has been attached to the effectiveness and efficiency of the supervision.

The Deputies of the Committee of Ministers of the Council of Europe agreed to set up an open-ended ad hoc working group (GT-SUIVI.Interlaken) to steer the follow-up process to the Interlaken Declaration which was adopted at the "the High Level Conference on the Future of the European Court of Human Rights" held on 18 and 19 February 2010. Within the scope of the preparations of the working group, efforts were made to develop a realistic method of supervision in accordance with today's requirements in the context of the execution of the Court's judgments and decisions. In this regard, at their 1100th meeting (December 2010), the Deputies of the Committee of Ministers agreed to implement a new twin-track supervision system as from 1 January 2011.

According to the new twin-track supervision system, all cases are examined under the standard procedure; however, if its specific nature requires so, a case is considered under the enhanced procedure. Judgments requiring urgent individual measures, pilot judgments, judgments raising structural and/or complex problems as identified by the Court or the Committee of Ministers and interstate cases are supervised under the enhanced procedure.

Furthermore, a case may be examined under the enhanced procedure at any stage of the supervision process upon the request of a member State or the Secretariat (The Department for the Execution of Judgments of the European Court of Human Rights within the Directorate General for Human Rights and Rule of Law serves as the Secretariat of the Committee of Ministers for the supervision of the execution of the Court's judgments and decisions.).

AIHM'in esasa veya dostane çözüme ilişkin kararının kesinleşip icra denetimi için Bakanlar Komitesine havale edilmesinden sonra, yapılacak olan insan hakları konulu ilk Bakanlar Komitesi toplantısında (Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi, AIHM kararlarının icrasının denetimi amacıyla yılda 4 kez insan hakları konulu toplantı [DH meeting-réunionsdroits de l'homme] yapmaktadır), kararın hangi usul altında (standart-geliştirilmiş) inceleneceği hususu tespit edilir.

Standart usulün etkili bir şekilde işleyebilmesi için, üye ülkelerin AIHM'in kararı kesinleştikten sonra en geç 6 ay içinde eylem planı veya eylem raporu sunmaları gerekmektedir. Standartusulde Bakanlar Komitesinin icra sürecine müdahalesi, geliştirilmiş usule nazaran daha sınırlıdır.

Geliştirilmiş usulde ise;incelenen davalarla ilgili Bakanlar Komitesi DH toplantılarında alınan kararlar (decision)vasıtasıyla icra denetimi yerine getirilmektedir. DH toplantılarında alınan kararlar,hâlihazırda alınan önlemler ile öne çıkan hususların belirlenmesi gibi icra sürecindeki gelişmeleri ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Bir kararın, incelenme usulünün değiştirilmesi Bakanlar Komitesinin kararıyla mümkündür. Usuller arası geçiş için bazı şartlar gerekmektedir.

AIHM kararının, standart usul altında incelenmekte iken geliştirilmiş usulde incelenmesine karar verilebilmesi için; eylem planı veya raporunun sunulmaması, Üye Devlet ile Sekreteryâ arasında eylem plan veya raporunun içeriği hakkında görüş ayrılığı bulunması ve eylem planında belirtilen tedbirlerin uygulanmasında önemli ölçüde gecikme yaşanması gerekmektedir.

Kararın, geliştirilmiş usulde incelenmekte iken standart usulde incelenbilmesine karar verilebilmesi için ise; Bakanlar Komitesinin sunulan eylem planını veya uygulamasını tatmin edici bulması, kararın icrası bakımından karşılaşılan sorunların ortadan kalkması ve acil bireysel önlemlerin alınmış olması gözetilmektedir.

Bununla birlikte, bu şartlar tahdidi olmayıp, Bakanlar Komitesi icra sürecinde yukarıda belirtilenler dışındaki sebeplerle de usuller arası geçiş karar verebilmektedir.

The supervision procedure (standard or enhanced) is determined during the first DH meeting (The Committee of Ministers of the Council of Europe holds DH meetings four times a year for the supervision of the execution of the Court's judgments and decisions) to be held after the transmission of the Court's final judgments on the merits or its final decisions concerning friendly settlements to the Committee of Ministers for supervision of their execution.

In order for the standard procedure to operate effectively, the member States are required to submit an action plan or an action report not later than six months after a judgment becomes final. The Committee of Ministers' involvement in the standard procedure is more limited as compared to the enhanced procedure.

Under the enhanced procedure, the Committee of Ministers exercises its supervision function through decisions adopted at the DH meetings. These decisions aim at demonstrating the developments in the execution process, such as presentation of the measures already adopted and identification of the outstanding issues.

A case may be transferred from one procedure to the other by a decision of the Committee of Ministers. Such transfer is subject to certain conditions.

A transfer from the standard supervision procedure to the enhanced one is possible if a State fails to submit an action plan or report, if there is a disagreement between a member State and the Secretariat on the contents of the action plan or report, or if there is a serious delay in the implementation of the measures specified in the action plan.

A transfer from the enhanced supervision procedure to the standard one is possible when the Committee of Ministers is satisfied with the action plan presented and/or its implementation, when obstacles to the execution no longer exist, or when required urgent individual measures have been taken.

However, these conditions are not exhaustive. The Committee of Ministers may decide to transfer a case from one procedure to the other on grounds other than those listed above.

ADALET BAKANI BOZDAĞ, SOMALİ FORUMU'NUN GÜVENLİK İLERLEMELERİ OTURUMUNA BAŞKANLIK YAPTI

Minister of Justice BOZDAĞ Presides over Meeting on Security Developments of the Somali Forum

Somali Yüksek Düzeyli Ortaklık Forumu 6. Toplantısı 23-24 Şubat 2016 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirildi. 50 ülke ile 12 uluslararası ve bölgesel kuruluşun katılımının olduğu ve bakanlar düzeyinde gerçekleştirilen toplantının eş başkanlıklarını Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, Somali Cumhurbaşkanı Hasan Şeyh Mahmud ve BM Genel Sekreter Yardımcısı Jan Eliasson yaptı.

Somalia held the sixth High Level Partnership Forum on 23-24 February 2016, in Istanbul. The Meeting, which was held at Ministerial level and was attended by 50 countries and 12 international and regional organizations, was co-chaired by Turkish President Mr. Recep Tayyip Erdoğan, Somali President Mr. Hassan Sheikh Mahmud and Deputy UN Secretary-General Mr. Jan Eliasson.

İki gün süren Forum'da oturum başkanlığı görevini üstlenen Bakan BOZDAĞ, yaptığı konuşmada forumun Somali'de devletin ve barışın tesisine ülkenin her alanda kalkınması amacı taşıdığını belirterek, Türkiye'nin ABD ile birlikte Somali için yeni düzen kapsamındaki barışı ve devleti inşa çalışma gruplarından Güvenlik Sektörü Grubu'nun eş başkanlığını yürüttüğünü hatırlattı. BOZDAĞ, ulusal ordu ve polis teşkilatlarının kurulması ve ülke genelinde Somali halkının temel asayiş ve güvenlik hizmetlerinin sunulması hedefi doğrultusunda son dönemde önemli ilerlemeler kaydedildiğini aktardı.

Minister BOZDAĞ, who assumed the post of session chair during the Forum, which lasted two days, in his speech pointed out that this forum has the purpose of developing the country in all fields by building the Somali state and establish the peace in Somalia, recalling that Turkey, along with the USA, co-chairs the Security Sector Group, a working group for building the peace and state under the new order for Somalia. BOZDAĞ cited the substantial progress, made recently in establishing the Somali national army and the Somali police departments and in providing basic police and security services for the people throughout Somalia.

ADALET BAKANI BOZDAĞ, AVRUPA KONSEYİ İNSAN HAKLARI KOMİSERİ NILS MUIZNIKS'İ KABUL ETTİ

Our Minister Received European Council, Commissioner of Human Rights, Nils Muiznieks and the Delegation with Him

Bakan BOZDAĞ, Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri Sayın Nils Muiznieks ve beraberindeki heyeti, Ülkemize gerçekleştirdikleri ziyaret kapsamında 12 Nisan 2016 tarihinde Adalet Bakanımız Sayın Bekir BOZDAĞ tarafından kabul edilmişlerdir. İnsan Hakları Komiserine eşlik eden heyette İnsan Hakları Komiserliği Ofis Direktör Yardımcısı Giancarlo Cardinale ve Danışman Hasan Bermek yer almıştır.

Within the scope of their visit to Turkey, European Council Commissioner of Human Rights Nils Muiznieks and his accompanying delegation were received by Minister of Justice Bekir BOZDAĞ on 12 April 2016. Giancarlo Cardinale, Deputy to the Director, Office of the Commissioner for Human Rights and Hasan Bermek, Counsellor, were part of the delegation, accompanying the Commissioner for Human Rights.

AVRUPA KONSEYİ İÇ DENETİM DİREKTÖRÜ BAKANLIĞIMIZI ZİYARET ETTİ

European Council, Director of Internal Oversight Visited the Ministry of Justice

Avrupa Konseyi İç Denetim Direktörlüğü Değerlendirme Birimi Başkanı Sayın Aygen BECQUART'ın başkanlığındaki heyet, ülkemize gerçekleştirdiği ziyaret kapsamında 19 Nisan 2016 tarihinde Genel Müdürlüğümüz İnsan Hakları Daire Başkanlığında bir toplantı gerçekleştirilmiştir.

Toplantıda Avrupa Konseyi ile ilişkiler, bu kapsamda yaşanan sorunlar ya da iyi uygulamalar, birlikte yürütülen projeler, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin ülkemizde uygulanmasına Avrupa Konseyinin katkısı, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesince ülkemiz aleyhine verilen kararların icra süreci değerlendirilmiştir. Heyet daha sonra Müsteşar Yardımcımız Sayın Basri BAĞCI tarafından kabul edilmiştir.

The delegation under the presidency of Ms. Aygen BECQUART, European Council, Directorate of Internal Oversight, Head of Evaluation Unit, held a meeting in the Department of Human Rights of our Directorate on 19 April 2016 within the scope of their visit paid to our country.

In the meeting, the following issues were assessed: relations with European Council, problems or good practices experienced within this scope, projects conducted together; contribution of European Council on application of European Convention on Human Rights to our country, execution process of decisions ordered by European Court of Human Rights to the detriment of our country. The delegation was then received by our Deputy Undersecretary Mr. Basri BAĞCI.

AVRUPA İNSAN HAKLARI SÖZLEŞMESİ İHLALLERİNİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN EYLEM PLANI ÇERÇEVESİNDE GAYRİRESMÎ ÇALIŞMA GRUBU TOPLANTISI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Unofficial Work Group Meeting Regarding "action Plan on Prevention of Violations of European Convention of Human Rights" was Held

Avrupa Konseyi, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Bakanlığımız temsilcilerinin katılımıyla "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi İhlallerinin Önlenmesine İlişkin Eylem Planı" uzmanlar seviyesinde oluşturulan "Gayriresmî Çalışma Grubu", 5. toplantısını 8-9 Şubat 2016 tarihinde Ankara'da gerçekleştirmiştir.

5th meeting of "Unofficial Work Group" was held on 8-9 February 2016 in Ankara. This work group was formed within the framework of "Action Plan Regarding the Prevention of Violations of European Convention of Human Rights", with the participation of European Council, European Court of Human Rights and representatives of Ministry.

Toplantıda, "Yaşam Hakkı ve Kötü Muamele Yasası Bağlamında Etkili Soruşturma" ve "ifade ve basın özgürlüğü" konuları görüşülmüştür.

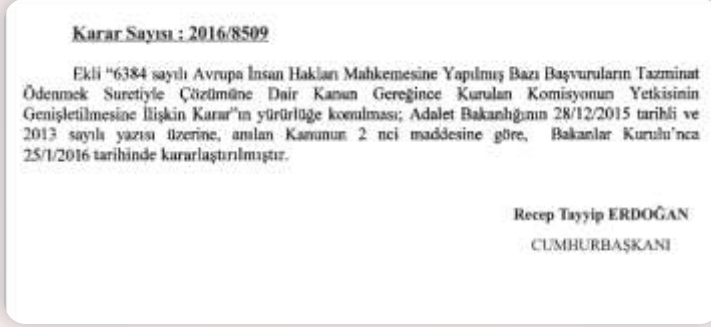
In the meeting, the issues of "Efficient Investigation in the context of Right to Live and Prohibition on Ill Treatment" were touched.

İNSAN HAKLARI TAZMİNAT KOMİSYONUNUN GÖREV ALANI GENİŞLETİLDİ

Preparations Commission Of Human Rights

Bakanlar Kurulu tarafından “6384 sayılı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun Gereğince Kurulan Komisyonun Yetkisinin Genişletilmesine İlişkin Karar” Karar 9 Mart 2016 tarihli ve 29648 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu çerçevede, Bakanlar Kurulu kararı ile halen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde derdest bulunan bir takım mülkiyet uyuşmazlıkları ile ceza infaz kurumlarında uygulanan bazı disiplin yaptırımları ve bu kurumlara alınmayan mektup ve benzeri iletiler nedeniyle özel ve aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin bazı uyuşmazlıklar hakkında İnsan Hakları Tazminat Komisyonuna yetki verilmiştir.

The "Decision on Enhancement of Powers of Human Rights Reparation Committee set up pursuant to Law no. 6384 on the resolution by means of compensation of applications lodged with the European Court of Human Rights" was published in the Official Gazette dated 9 March 2016 and numbered 29648 and entered into force by the Council of Ministers.

Based on the said decision, Human Rights Preparation Committee was empowered concerning several property disputes currently pending at the European Court of

Human Rights and some disciplinary measures applied in penal institutions, also some disputes stating that respect to private and family lives are violated because letters and similar messages are not allowed into those penal institutions.

“AİHS İHLALLERİNİN ÖNLENMESİNE İLİŞKİN EYLEM PLANI” KAPSAMINDA DEĞERLENDİRME TOPLANTILARI GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Assessment Meetings Were Conducted Within The Scope Of “Action Plan On Prevention Of Violations Against Echr”

Bakanlar Kurulu kararıyla 1 Mart 2014 tarihli ve 28928 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi İhlallerinin Önlenmesine İlişkin Eylem Planı”nın ikinci yıllık raporlama (1 Mart 2015 - 1 Mart 2016) dönemine ilişkin hazırlıklar kapsamında Bakanlığımız Müsteşar Yardımcısı Sayın Selahaddin MENTEŞ başkanlığında Eylem Planında sorumlu olarak belirtilen kurumlarla 16 Şubat 2016, Bakanlık birimleri ile de 19 Şubat 2016 tarihlerinde ön değerlendirme toplantıları gerçekleştirilmiştir.

Preliminary assessment meetings were held on 16 February 2016 with the institutions indicated as responsible in the Action Plan and with Ministry departments on 19 February 2016, under the presidency of Deputy Undersecretary of Ministry Mr. Selahaddin MENTEŞ, within the scope of preparations on second annual reporting period (1 March 2015 - 1 March 2016) for the “Action Plan on Prevention

of Violations against European Convention on Human Rights” which was published on the Official Gazette dated 1 March 2014 and numbered 28928 upon Council of Ministers decision.

UHDİGM'DEN

UHDİGM'DEN AYRILANLAR

Tetkik Hâkimi Elif ÖZALP ERGÜN Strateji Daire Başkanlığı tetkik hâkimliği görevine, Adalet Uzman Yardımcısı Soygöl YILDIRIM hâkim adaylığı görevine, Şube Müdürü Harun AYKUL hâkim adaylığı görevine, Avukat Simay Fahriye BİÇKEN hâkim adaylığı görevine, Zabıt Kâtabi Senem ÜNVER yazı işleri müdürlüğü görevine, başlamak üzere Genel Müdürlüğümüzden ayrılmışlardır. Arkadaşlarımıza yeni görevlerinde başarılar diliyoruz.

EMEKLİYE AYRILANLAR

Memur Gülseren ULUKAYA, Bilgisayar İşletmeni Nuray KÖSE, Arkadaşlarımıza hayırlı olsun diyor, mutlu günler diliyoruz.

UHDİGM'DE YENİ GÖREVE BAŞLAYANLAR

Akyazı Cumhuriyet Savcısı Burcu BAYINDIR, Mucur Cumhuriyet Savcısı Bahattin EMRE, Ereğli Cumhuriyet Savcısı Hasan ÇETİN, Danıştay Tetkik Hâkimi Nalan GÜREN, Arkadaşlarımıza hoş geldiniz der, yeni görevlerinde başarılar dileriz.

NİKAH-DÜĞÜN

Tetkik Hâkimi Yahya Kemal AKSU ve Lina LAURINAVICIUTE 29 Şubat 2016 tarihinde evlenmişlerdir. Kendilerine ömür boyu mutluluklar dileriz.

PERSONNEL WHO HAVE DEPARTED FROM THE GENERAL DIRECTORATE OF INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

The officials mentioned below have departed from our General Directorate for the initiation of their duties as follows:
Rapporteur Judge Elif ÖZALP ERGÜN departed for the duty of Rapporteur Judge at the Department of Strategy Development
Deputy Justice Expert Soygöl YILDIRIM departed for the duty of Candidate Judge,
Branch Director Harun AYKUL departed for the duty of Candidate Judge,
Lawyer Simay Fahriye BİÇKEN departed for the duty of Candidate Judge,
Clerk Senem ÜNVER departed for the duty of Editor.
We wish success in recent duties of our friends.

RETIRED PERSONNEL

Officer Gülseren ULUKAYA,
Computer Operator Nuray KÖSE,
We wish good luck and happy days for our friends.

PERSONNEL WHO STARTED RECENTLY WORKING AT GENERAL DIRECTORATE OF INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

Akyazı Public Prosecutor Burcu BAYINDIR,
Mucur Public Prosecutor Bahattin EMRE,
Ereğli Public Prosecutor Hasan ÇETİN,
Council of State Rapporteur Judge Nalan GÜREN,
We would like to welcome our friends and wish success in their new duties.

WEDDING

Rapporteur Judge Yahya Kemal AKSU and Lina LAURINAVICIUTE married on 29 February 2016.
We wish them lifetime happiness.

ULUSLARARASI HUKUK VE DIŞ İLİŞKİLER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
GENERAL DIRECTORATE FOR INTERNATIONAL LAW AND FOREIGN RELATIONS

Adalet Bakanlığı Ek Binası
Namık Kemal Mah. Milli Müdafaa Caddesi No:22
Kızılay - Çankaya / ANKARA

www.uhdigm.adalet.gov.tr

Twitter @uhdigm_tr @uhdigm_en